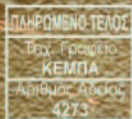

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ 'ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ'

Πλωμαρίτικοι

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΖΗΝΩΝΟΣ 29-31 Τ.Κ. 10437 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210-5233735 • FAX: 210-5233735

ΑΝΤΙΝΑΥΙΟ

www.plomarion.com

ΕΤΟΣ 33ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 229

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

ΠΛΩΜΑΡΙΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Τρίμηνη περιοδική έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «BENIAMIN Ο ΛΕΣΒΙΟΣ»

Ζήνωνος 29-31 Αθήνα • Τ. Κ. 10437 • Τηλ.-fax: 210 5233735

Εκδότρια-Διευθύντρια: Κανελλοπούλου - Βαμβαδέλλη Μαρία

Εύβοιας 25 Μεταμόρφωση Τηλ: 210 2810919 • web-site: www.plomarion.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κανελλοπούλου Μαρία
Παναγιωτίδης Γιώργος
Ανδρόνικος Νίκος
Λυγερού -Τσίγκα Κατερίνα
Καζάξη - Καπερώνη Αμφιτρίτη
Μαλλιάρης Δημήτρης
Μπελάς Μιχάλης

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

π. Ευστράτιος Μανωλέλης
Αντώνης Ανδριώτης
Αμφιτρίτη Καζάξη - Καπερώνη
Γιάννης Κουτσαφέλης
Ε. Καλδής
Κλεάνθη

Υπεύθυνος Διεκπεραίωσης

Μπελάς Μιχάλης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κανελλοπούλου Μαρία
Ανδρόνικος Νίκος
Μπελάς Μιχάλης
Κολυβά Άρτεμις
Μαλλιάρης Δημήτριος
Ψαρράς Ευστράτιος
Μπούκη Μυρσίνη
Λυγερού - Τσίγκα Κατερίνα
Μουτζούρης Νικόλαος

- Τα κείμενα απηχούν τις θέσεις των συντακτών και όχι του Συλλόγου.
- Ανυπόγραφα κείμενα δεν δημοσιεύονται.
- Κείμενα και φωτογραφίες που στέλνονται προς δημοσίευση δεν επιστρέφονται.
- Το εξώφυλλο φιλοτεχνήθηκε από το συγχωριανό μας γραφίστα Γιώργο Νικ. Μουτζούρη.

Περιεχόμενα

- Εορτή της Αγίας Μαгдаληνήςσελ. 4
- Η πρώτη συνέντευξη του Δημάρχου Πλωμαρίου στο blog Plomarinews.gr.....5
- Οι Μαθήτριες-Ζωγράφοι Mogens Staerk στο Πλωμάρι5
- Τινάζοντας τη σκόνη του χρόνου6-7
- Επιστροφή στην Άμαξο7-9
- PERGAMA-EFES-IZMIR-IZNIK-BURSA ISMIT-KONYLI-ISTAMBUL.....10
- ΠΛΩΜΑΡΙ του ανταποκριτού μας Εκδηλώσεις στο Πλωμάρι το Γ' τρίμηνο 201011-12
- Ένα οδοιπορικό στα περασμένα.....13
- Γράμματα στο «Δ»
- Μην πολεμάτε το Πλωμάρι.....15-16
- Ιστορίες για αγρίους.....16-17
- Συνάντηση Πολιτιστικών Φορέων στο Πλωμάρι..17-18
- Χρήσεις οιοπνευματωδών ποτών (και ιδίως του ούζου) στη νεοελληνική λογοτεχνία18-19
- “Τα Πλαγιώτικα”20-21
- Κοινωνικά21-25
- Στη μνήμη26
- Συνδρομές27

Ηλεκτρονική σχεδίαση- εκτύπωση
-επιμέλεια-διεκπεραίωση έκδοσης
Εκδόσεις Γραφικές τέχνες

Καρπούζη

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121

Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696

Κιν. 6972624492 • e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Καλούνται τα μέλη του Συνδέσμου Πλωμαριτών Αττικής "Βενιαμίν Ο Λέσβιος" στην ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση, η οποία θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή **23 Ιανουαρίου 2011**, ώρα 11 πρωινή στην αίθουσα του Συνδέσμου, Ζήνωνος 29-31, Αθήνα με θέματα:

1ο Οικονομικός και Διοικητικός Απολογισμός

2ο Οικονομικός Προϋπολογισμός και Απολογισμός

3ο Ανακοινώσεις.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν τα ταμειακώς εντάξει μέλη. Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή **30 Ιανουαρίου 2011** στον ίδιο τόπο, την ίδια ώρα και με τα ίδια θέματα.

Την ίδια μέρα θα γίνει η καθιερωμένη **κοπή της Βασιλόπιτας** του Συνδέσμου. Παρακαλούμε η συμμετοχή σας να είναι μαζική για να βοηθήσουμε στη συνέχιση της λειτουργίας του Συνδέσμου μας. Κρίνεται απαραίτητη η παρουσία και συμμετοχή νέων ανθρώπων που θα πλαισιώσουν μελλοντικά το Δ.Σ. και θα βοηθήσουν τη συνέχιση της λειτουργίας του.

Εορτή Αγίου Νικολάου

Στις 5 Δεκεμβρίου 2010 ημέρα Κυριακή θα πραγματοποιηθεί το πρωί θεία λειτουργία και αρτοκλασία στην Εκκλησία Κωνσταντίνου και Ελένης στην Ομόνοια, για τον εορτασμό του πολιούχου της γενέτειράς μας Αγίου Νικολάου. Θα ακολουθήσει δεξίωση στην αίθουσα του Συνδέσμου, όπου θα γίνει η υποδοχή των νέων φοιτητών και η βράβευση των συμπατριωτών αριστούχων απόφοιτων Λυκείων της περιοχής Αττικής. Οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με τον Σύνδεσμό μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ

Στις 28/11/2010 θα πραγματοποιηθεί η εκδήλωση των "ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΩΝ" με το ακόλουθο πρόγραμμα.

10:15 π.μ. Δοξολογία στο παρεκκλήσι της Ιεράς Μητρόπολης Αθηνών.

11 π.μ. Κατάθεση στεφάνου στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ:

Μπορείτε να στέλνετε: Πλωμαρίτικοι Αντίλαλοι

ΕΛΤΑ ΑΘΗΝΩΝ 49

Οδός Κουμουνδούρου 19 Αθήνα GREECE

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ

Τους καλοκαιρινούς μήνες οι Πλωμαρίτες αλλά και οι επισκέπτες, έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τα πανηγύρια που γίνονται προς τιμή της Αγίας Μαγδαληνής, του Προφήτη Ηλία, της Αγίας Παρασκευής, του Αγίου Παντελεήμονα και άλλων αγίων οι εκκλησίες των οποίων βρίσκονται στα όρια της περιοχής του Δήμου Πλωμαρίου.

Η φετινή γιορτή της Αγίας Μαγδαληνής είχε μια εξαιρετική ιδιαιτερότητα. Μετά από 95 χρόνια ύπαρξης της όμορφης αυτής εκκλησίας, χοροστάτησε **ο Μητροπολίτης Μυτιλήνης Ιάκωβος** με τη βοήθεια αρκετών άλλων ιερέων. Επίσης εκτέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα λειψανοθήκη με μέρος των λειψάνων της Αγίας. Για τους λόγους αυτούς προσήλθαν για να προσκυνήσουν αρκετοί πιστοί συμμετέχοντας στη λαμπρότητα της τελετής.

Ο Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος της Μυροφόρου Μαρίας της Μαγδαληνής έχτισε την εκκλησία αυτή και σήμερα ακόμα συνεχίζει το έργο του από της ιδρύσεώς του από την Παϊσία μοναχή και των αδελφών αυτής.

Η πρώτη συνέντευξη του Δήμαρχου Πλωμαρίου στο blog Plomarinews.gr

Η πολυαναμενόμενη συνέντευξη που μας είχε παραχωρήσει ο Δήμαρχος Πλωμαρίου, είναι πλέον διαθέσιμη και μπορείτε να την παρακολουθήσετε αποκλειστικά από το blog μας.

Ο κ. Βαρβαγιάννης στην πρωτότυπη αυτή συνέντευξη, απαντάει σε ερωτήσεις και συζητάει μαζί μας τα θέματα, που απασχολούν τους κατοίκους του Πλωμαρίου, σχετικά με την τοπική αυτοδιοίκηση, τον «Καλλικράτη», τα έργα υποδομής, τις υπηρεσίες που ακούγεται ότι θα φύγουν, τον τουρισμό, τα blogs και πολλά άλλα ενδιαφέροντα θέματα. Η συνέχεια επί της οθόνης στην διεύθυνση: www.plomarinews.gr

Οι Μαθήτριες-Ζωγράφοι Mogens Staerk στο Πλωμάρι

Ο Mogens Staerk -για όσους δεν τον γνωρίζουν- είναι Λέκτορας του Πανεπιστημίου Αρχιτεκτονικής Σχολής της πόλης Άαρχους της Δανίας.

Επισκέπτεται την πόλη μας εδώ και αρκετά χρόνια και δηλώνει λάτρης του Πλωμαρίου. Οι νεαρές καλλιτέχνιδες-μαθήτρίες του βρίσκονται εδώ αυτές τις μέρες και έχουν αναλάβει να ζωγραφίσουν αρκετές γωνιές του Πλωμαρίου, από τα πιο κεντρικά σημεία έως και "Ισα μέσα" κατά μήκος του ποταμού Σεδούντα.

Το ιδιαίτερο στοιχείο βρίσκεται στον τρόπο που ζωγραφίζουν, ο οποίος είναι η γνωστή και δύσκολη τεχνική της υδατογραφίας. Με κάθε επιφύλαξη το Πλωμάρι έχουν επισκεφτεί τουλάχιστον 20 ζωγράφοι.

Έκθεση ακουαρέλας του Mogens Staerk,, με θέμα «**Πλωμάρι 1984 – 2008**», είχε γίνει πέρυσι στις 19 Ιουνίου στην αίθουσα της Λέσχης Πλωμαρίου «Βενιαμίν ο Λέσβιος». Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της διεξαγωγής στο Πλωμάρι, του πανελληνίου επιστημονικού συνεδρίου «Νεοελληνικός διαφωτισμός – Η περίπτωση του Βενιαμίν Λεσβίου» Οι επισκέπτες της έκθεσης είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν τη δύσκολη τεχνική της υδατογραφίας καθώς επίσης και το ύφος του ζωγράφου, που σημαδεύεται από αυστηρή διαύγεια γύρω από μια θεματική καθαρά ελληνική του άγνωστου για πολλούς, Πλωμαρίου.

Ο κύριος M. Staerk, αποδεικνύει την αγάπη του για το Πλωμάρι, αφού εδώ και χρόνια καλεί τους ζωγράφους, που σίγουρα οι πιο παλιοί θα τους θυμάστε και όπως και τότε έτσι και τώρα δίνουν ζωή και ομορφιά.

ΤΙΝΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΚΟΝΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Επιμέλεια: Αμφιτρίτη Καζάζη - Καπερώνη

Ο Άγιος Νικόλαος του Πλωμαρίου

Αναπόσπαστο κομμάτι του Πλωμαριού είναι η εκκλησία του Αγίου Νικολάου που μετρά τόση ζωή όση σχεδόν και το Πλωμάρι.

Μετά τις απανωτές πυρκαγιές του 1843 και 1844 πολλοί κάτοικοι του παλιού Πλωμαρίου (σημερινού Μεγαλοχωρίου) πήραν το δρόμο για τη θάλασσα κι άρχισαν να εγκαθίστανται στον Ποταμό. Λίγο μετά την εγκατάστασή τους θα θέσουν κύριο στόχο τους την ίδρυση ναού στο όνομα του Αγίου Νικολάου, προστάτη των θαλασσινών.

Μέχρι το 1847 εκκλησιάζονταν στο ξωκλήσι του Αγίου Παντελεήμονα στο Αμμουδέλι, που ήταν και το πρώτο νεκροταφείο της καινούργιας πόλης.

Η καινούργια εκκλησία χτίστηκε σε πολύ σύντομο διάστημα, από το 1844 μέχρι το 1847 σε θέση όπου προϋπήρχε ένα μικρό εκκλησάκι, πάλι του Αγίου Νικολάου, μέσα σε μια κατάφυτη περιοχή γεμάτη περιβόλια με πορτοκαλιές, δίπλα στις όχθες του Σεδούντα.

Κάθε περιβόλι είχε και δικό του πηγάδι. Ένα τέτοιο βρισκόταν και στον αυλόγυρο της εκκλησίας, εκεί ακριβώς που σήμερα είναι χτισμένο το εκκλησάκι του Αγίου Κυπριανού. Χρησίμευε και ως βροχόμετρο, καθώς μπορούσε κανείς να κατεβεί με σκαλοπάτια στο εσωτερικό του.

Δίπλα στο πρώτο εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου απλωνόταν το περιβόλι του **Εμμανουήλ Ξυπερά**, σπουδαίου ανθρώπου και ενεργού πολίτη, με όλη τη σημασία της λέξης. Είχε διατελέσει καθηγητής της Ευαγγελικής Σχολής της Σμύρνης και αργότερα ανέλαβε τη διεύθυνση της Ελληνικής Σχολής Ποταμού (1854-55). Επίσης διετέλεσε δημογέροντας, επίτροπος του Αγίου Νικολάου και πρωτοστάτησε για την ίδρυση του Αναγνωστηρίου (1882). Ίδρυσε το δημοτικό σχολείο του Ταρσανά (Ξυπεράδειον) και

ένα ξενοδοχείο και καφενείο στη θέση Πλάτανος.

Ο Εμμανουήλ Ξυπεράς δώρισε όσο μέρος χρειαζόταν για να χτιστεί ο ναός του Αγίου Νικολάου. Το υπόλοιπο μέρος του περιβολιού κληρονομήθηκε από τις οικογένειες **Σαλά** και **Κακνή**. Έτσι σήμερα κοντά στην εκκλησία βρίσκονται τα σπίτια των κληρονόμων **Φραγκώς Χατζηγιαννάκη** (γένος Σαλά) και κληρονόμων **Μυρσίνης Γάζελα** (γένος Κακνή).

Ο ναός του Αγίου Νικολάου ολοκληρώθηκε στο απίστευτο για τα δεδομένα της εποχής χρονικό πλαίσιο των 3-4 ετών και στις 8 Μαΐου 1847 έγινε η πρώτη λειτουργία, ημέρα της ανακομιδής των λειψάνων του Αγίου. Ο ναός σε ρυθμό τρίκλιτης βασιλικής αιγαιοπελαγίτικου τύπου, χτίστηκε στα ίδια μέτρα και σχέδια και από τον ίδιο μάστορα με την εκκλησία της Παναγίας της Αγιάσου.

Το να χτιστεί ένας τόσο μεγάλος και λαμπρός ναός μέσα σε τέσσερα σχεδόν χρόνια ήταν πραγματικά ένα έργο τεράστιο. Σημαντική ήταν η βοήθεια του γιατρού **Απόστολου Ρεπάνη**, που την εποχή εκείνη ήταν προσωπικός γιατρός του Σουλτάνου Αβδούλ Μετζίτ Α'. Απ' αυτόν ζήτησε βοήθεια η δημογεροντία του Πλωμαριού και σε λίγες μέρες υπογράφηκε απ' τον σουλτάνο το σχετικό με την ανέγερση του ναού φερμάνι. Αργότερα ο Ρεπάνης έπεσε θύμα συνωμοσίας από Τούρκους αξιωματούχους και πέθανε δηλητηριασμένος.

Εννιά χρόνια μετά την ίδρυσή του, στα 1856 ο ναός απέκτησε και το υπέροχο μαρμάρινο καμπαναριό του, με την πολύτιμη βοήθεια του μεγαλέμπορου από την Πόλη **Θρασύβουλου Γιάνναρου**. Η πρώτη κωδωνοκρουσία ακούστηκε την ημέρα του Σταυρού, 14 Σεπτεμβρίου 1856.

Η καινούργια εκκλησία στολίστηκε με ωραίες αγιογραφίες σ' όλη την επιφάνεια

της οροφής του μεσαίου κλίτους και του γυναικωνίτη. Όλοι οι κάτοικοι του Ποταμού πρόσφεραν ανάλογα με τις δυνατότητές τους για την ολοκλήρωση του ναού τους. Τις εικόνες του αγίου βήματος και τις άλλες δύο στα προσκυνητάρια του μεσαίου κλίτους τις αφιέρωσαν οι συντεχνίες επαγγελματιών (σινάφια βαφέων, σαπουνοποιών, παντοπωλών, κηπουρών, αχθοφόρων, ραπτάδων).

Σε όλα τα αφιερώματα είναι έκδηλη η ευσέβεια των κατώτερων κοινωνικών τάξεων.

Στο προαύλιο του ναού κυριαρχεί ο καλλιμάρμαρος τάφος του **Ανανία Κουντουρή** (1788-1854), που χρημάτισε μητροπολίτης Σκοπίων, ύστερα Ρασκοπρεσρέ-νις (νότια Σερβία) και τέλος Λαρίσης.

Αργότερα επαύθη από το αξιωμα του και επέστρεψε στη γενέτειρά του, το Πλωμάρι, όπου και έζησε μέχρι το θάνατό του. Δώρισε στην κοινότητα το ποσό των 300 λιρών για να χτιστεί καινούργιο διδακτήριο του Ελληνικού Σχολείου. Επίσης διέθεσε κι άλλα ποσά για την πλακόστρωση του δαπέδου του ναού του Αγίου Νικολάου.

Στη μαρμάρινη επιτύμβια πλάκα είναι χαραγμένο επίγραμμα, που κατά πάσαν πιθανότητα συνέταξε ο ελληνοδιδάσκαλος Εμμανουήλ Ξυπτεράς:

ΕΝΘΑΔ ΑΝΗΝΙΕΩ ΔΕΜΑΣ ΑΡΧΙΕΡΗΟΣ
ΣΕΠΤΟΝ ΚΕΙΤΑΙ ΕΝΕΡΘΕΝ ΓΗΣ
ΠΑΤΡΑΣ ΕΥΚΤΙΜΕΝΗΣ. ΤΡΕΙΣ ΜΕΝ
Ο ΙΡΟΥΣ ΘΕΣΠΕΣΙΩΣ ΕΠΙΖΑΝΕ
ΘΩΚΟΥΣ. ΔΗ ΠΡΩΤΟΝ ΣΚΟΠΙΩΝ,
ΕΙΤΑ ΡΑΣΚΟΠΡΕΣΡΕΝΗΣ ΥΣΤΑΤΟΝ
ΔΕ ΛΑΡΙΣΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ
ΕΡΙΒΩΛΟΥ
ΛΑΟΥΣ ΙΘΥΝΩΝ ΠΙΣΤΙΝ ΕΣ ΘΕΙΟΤΑΤΗΝ.
ΑΥ ΓΑΡ Ο ΕΝ ΓΗΡΩΣ ΟΥΔΩ ΟΣΤΑ
ΚΑΤΑΘΗΣΩΝ ΙΚΕΤΟ ΘΘΙ ΠΝΟΙΗΝ
ΤΑ ΠΡΩΤ' ΗΡΥΣΑΤΟ. ΑΙΝΕΙ Δ' ΑΥΤΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΣΥΝ ΤΕ ΛΑΒΡΑ ΗΛΙΚΙΗ
ΟΦΡΑ ΘΕΜΕΛΑ ΕΗΣ ΒΑΛΛΕΤΟ
ΠΑΙΔΕΙΗΣ.

Εδώ, κάτω από τη γη της καλοχτισμένης πατρίδας του, κείται το σεπτό σώμα του αρχιερέα Ανανία. Λάμπρυνε επάξια τρεις θρόνους, πρώτα των Σκοπίων, έπειτα της Ρασκοπρεσρένης και τέλος της Λαρίσης, της εύφορης Θεσσαλικής, καθοδηγώντας τους λαούς στην πίστη του θεού.

Και (τώρα) αυτός, στο δρόμο του γήρατος (γέροντας πια) ήρθε να καταθέσει τα οστά του εκεί που έλαβε την πρώτη του πνοή.

Τον επαινεί (λοιπόν) ο λαός μαζί με την τρυφερή ηλικία (νέους) γιατί έθεσε τα θεμέλια της παιδείας του.

Επιστροφή στην Άμαξο

Αντώνη Ν. Ανδριώτη

Συνέχεια από το προηγούμενο

Εκτός από τις καθημερινές μας ασχολίες, η ζωή στο κτήμα είχε κι άλλες υποχρεώσεις. Άλλες που αφορούσαν τον εφοδιασμό μας με τρόφιμα και διάφορα χρει-αζόμενα υλικά από τις πλησιέστερες αγορές. Άλλες, που είχαν να κάνουν με εποχικές δουλειές, όπως για παράδειγμα την συλλογή των αμύγδαλων, των καρυδιών, των σταφυλιών, των δαμάσκηνων, των αχλαδιών την «επεξεργασία» τους, αν χρειαζόταν, και την αποθήκευσή τους.

Η τροφοδοσία μας σε σαλατικά, και φρούτα γινόταν κυρίως από τον μπαχτσέ μας και από την τοπική αγορά της Άμαξος. Η επιμονή όμως του πατέρα μου να μη χρη-

σιμοποιεί παρά μόνο κοπριά των ζώων μας για τη λίπανση του κήπου μας, δεν μπορώ να πω ότι κατάφερνε να έχουμε επάρκεια των σαλατικών μας κατά την μεγαλύτερη περίοδο της παραμονής μας στην εξοχή. Έτσι, τακτικά πηγαίναμε στους γειτονικούς μπαχτσέδες, στους πιο «επαγγελματικούς», απ' όπου και αγοράζαμε δροσερά φασολάκια και χωρίς λίπασμα (κατά τους ισχυρισμούς του πωλητή) ντομάτες. Ακόμα θυμάμαι τις έντονες συζητήσεις που κατά κανόνα γινόντουσαν στο καφε-νείο της Δέσποινας ή στις φιλικές συντροφικές σχετικά με την αποσττροφή των μπαχτσαβάνηδων για το (χημικά παρασκευαζόμενο) λίπασμα. Όρκοι δίδονταν και

λόγοι τιμής επικαλούντο για να σε διαβεβαιώσουν ότι λίπασμα δεν έμπαινε ποτέ στον κήπο τους. Για να ξεχαστεί έτσι η κουβέντα αυτή και να μένει μόνο ο απόηχος των ψιθυριστών, που φρόντιζαν να μολύνουν την «αλίπαστη» γειτονιά μας με ψίθυρους για ζαβολιές χημικής λίπανσης σε μερικούς από τους μπαχτσέδες της περιοχής.

Η τροφοδοσία μας στα υπόλοιπα τρόφιμα γινόταν κυρίως από το Πλωμάρι. Αλλά, αν ήταν ανάγκη, γίνονταν και από τα μαγαζιά του Παλαιοχωρίου και του Καμμένου-Χωριού, που ήταν σε απόσταση μισής ώρας το καθένα από τον πύργο μας. Κάθε βδομάδα, ο πατέρας μου στην αρχή, και αργότερα κι εγώ αντ' αυτού, κατεβαίναμε στο Πλωμάρι καβάλα σε ένα από τα δυό μουλάρια μας, εφοδιασμένοι με δυό «χιχμπέδες» κατασάμαρα έτοιμους να υποδεχτούν τις παραγγελίες του σπιτιού αλλά και, αν τύχαινε, και των γειτόνων. Μιάμιση ώρα, το λιγότερο, μας έπαιρνε να κατεβούμε στο Πλωμάρι με την ησυχία μας χωρίς να ζορίζουμε το μουλάρι. Στο γυρισμό, ανάλογα με το φόρτωμα του ζώου κάναμε λίγη περισσότερη ώρα.

Το δεκαπενταύγουστο, οι παραγγελίες για τρόφιμα δεν ήταν και τόσο πολλές. Και τούτο γιατί η νηστεία της περιόδου αυτής, που τηρούνταν ευλαβικά με ευθύνη της γιαγιάς και της μητέρας μου, περιόριζε τις παραγγελίες στην αγορά 2-3 καρπουζιών, λίγου χαλβά, ταραμά, ταχίνη, καφέ, ζάχαρη, αλεύρι, σιτάρι για τον τραχανά, και παρόμοια. Καμιά φορά έπαιρνα και κανένα ψωμί αν τύχαινε και δεν θα μας έβγαζε το ψωμί, που ζύμωνε η μητέρα μου, μέχρι το νέο ζύμωμα. Μετά το δεκαπενταύγουστο, οι παραγγελίες περιλάμβαναν την αγορά λίγου κρέατος μια και η έλλειψη ψυγείου δεν επέτρεπε την αγορά μεγαλύτερης ποσότητας. Εκτός από αυτό, και το κρέας έπρεπε να είναι από φρεσκο-σφαγμένο ζώο πράγμα που μας ανάγκαζε να κατεβαίνουμε στο Πλωμάρι τα Σάββατα μια και την Παρασκευή κυρίως λειτουργούσε το σφαγείο του Καναρά. Εκτός και εάν καταφεύγαμε σε κανένα από τα καλοθερμμένα κοτόπουλά μας που τα μεγαλώναμε για το σκοπό αυτό.

Γι' αυτό και η προτίμησή μας ήταν στο ψάρι, που απ' την 1η Σεπτεμβρίου, οπότε άρχιζαν οι τράτες το ψάρεμα, το έβρισκες φρέσκο και άφθονο καθημερινά.

Αυτή ή όχι και τόσο συχνή σχέση μας με το κρέας και το ψάρι τα γλύκανε και τα νοστίμιζε διπλά και τριπλά και μάλιστα ύστερα από τη νηστεία του δεκαπενταύγουστου. Που έκανε τη τσίκνα από το ψήσιμό τους να συναγωνίζεται τη ευωδιά της θείκης αμβροσίας και το ούζο και το κρασί να ταυτοποιούνται σαν το νέκταρ το Πλωμαρίτικο. Ακόμα θυμάμαι το τηγάνισμα της μαρίδας, που ακολουθούσε μια τέτοια τροφοδοσία μας από το Πλωμάρι. Ήταν ένα γιορτινό τραπέζι που δικαιολογούσε και μια δυο σταγόνες ούζου στο νεροποτήριό μας και για μας τους πιστοιικάδες.

Οι βαρείες παραγγελίες που είχαμε αφορούσαν υλικά περίφραξης (αγκυλωτό και απλό σύρμα, καρφιά διαφόρων ειδών), κανένα σακί τσιμέντο και «άσβεστο» («ασιέμσουν») ασβέστη, καθώς και την μεταφορά αγροτικών εργαλείων, ιδιαίτερα των «τσαπιών» (κασμάδων), που έπρεπε από καιρού εις καιρόν να ατσαλωθούν σ' ένα από τα σιδεράδικα του Πλωμαριού. Ακόμα έπρεπε να φροντίσουμε και το «πετάλωμα» των ζώων μας και πολλές φορές να κουβαλήσουμε στο πύργο και καμιά «μπάλα» άχυρο μια και οι κοντινές βοσκές αποψιλώνόντουσαν πολύ γρήγορα. (Το αναφέρω αυτό για να δώσω έμφαση στο γεγονός ότι η αποψίλωση που γινόταν από το βόσκημα των ζώων ήταν τέτοια που έκανε «καθρέπτες» τα κτήματα και δεν άφηνε περιθώρια για την ανάπτυξη ή εξάπλωση των πυρκαγιών σε αντίθεση με την σημερινή εικόνα).

Στη περίπτωση που είχα να κουβαλήσω και το άχυρο στην εξοχή μας, έπρεπε να φορτώσω την «μπάλα» προσεκτικά για να αντέξει στα ταρακουνήματα του μουλαριού και για να την πάω ακέραια στον προορισμό της. Θυμάμαι την πρώτη φορά που μου έτυχε να κάνω μια τέτοια μεταφορά και τη λαχτάρα που πήρα λόγω της ατζαμοσύνης μου. Και τούτο γιατί ενώ ήμουν πολύ καλός στο φόρτωμα, εν τούτοις μου έλειπε η πείρα για κάτι τέτοιες μεταφορές. Και

εξηγούμαι: Όλα πήγαιναν μια χαρά κατά την παρθενική επιστροφή μου με φορτωμένο το άχυρο. Όμως λίγο πιο πάνω «**απ' τ' Πουλίκ του Κάμπου**», ένα άκουσμα «πατ» με έκανε να αλλάξω χρώμα. Το «πατ» ήταν από το σπάσιμο ενός από τα σύρματα με τα οποία δένεται η μπάλα το άχυρο που όπως διαπίστωσα ήταν ένα από αυτά που δένουν τη μπάλα κατά το μήκος της, ό,τι χειρότερο δηλαδή μπορούσε να μου συμβεί. Κι αυτό ήταν το αποτέλεσμα από το συνεχές τρίψιμο του σύρματος της μπάλας στο ξύλο του σαμαριού του ζώου λόγω του συνεχούς λικνίσματος που συνοδεύει την κάθε ημιονική κίνηση. Το «πατ» ήταν το αποτέλεσμα της απειρίας μου, της ατζαμοσύνης μου, θάλαγα, για τέτοιες δουλειές. Γιατί ένας έμπειρος αγωγιάτης θα προνοούσε να προφυλάξει το σύρμα που εφάπτετο με το σαμάρι, με ένα αδειανό τσουβάλι ή με κάποιο ύφασμα. Έλα όμως που εγώ δεν ήξερα από τέτοια;

Από το σημείο που έσπασε ένα από τα σύρματα της μπάλας και μετά, η επιστροφή μου στο πύργο ήταν ένας εφιάλτης. Και τούτο γιατί δεν είχα διαθέσιμα τσουβάλια να βάλω το άχυρο αν τύχαινε και μου διαλυόταν η μπάλα, κι ούτε ήθελα να πάω στο πύργο έχοντας μια αβареία στο ενεργητικό μου. Έτσι, έδεσα με το «φόρτωμα» του σαμαριού όσο καλλίτερα μπορούσα τη μπάλα και συνέχισα την επιστροφή μου σε χαμηλή ταχύτητα προσευχόμενος. Όσο ήμουν στον αμαξιτό δρόμο, και στην καθηφόρα από το Σελάδι και μετά, τα πράγματα δεν πήγαιναν και άσχημα. Άρχισα να ξεθαρρεύω. Κι αυτή η χαρά κράτησε μέχρι το καφενείο της Δέσποινας απ' όπου άφηνα τον αμαξιτό δρόμο και ακολουθούσα το μονοπάτι προς το πύργο μας. Στην τελευταία και απότομη ανηφόρα από τη λαγκαδιά προς τον πύργο, φίδια άρχισαν να με ζώνουν μια και έβλεπα την μπάλα το άχυρο να αλλάζει σχήμα, να καμπυλώνεται, να «ανοίγει» μεγάλες ρωγμές, έτοιμη να διαλυθεί. Με τη ψυχή στο στόμα φτάνω επί τέλους στον κάγκελο του κτήματος έξω από τον πύργο. Κι εκεί ακριβώς συνέβη αυτό που φοβόμουν. Η μπάλα το άχυρο έσπασε σε τρία-τέσσερα μεγάλα κομμάτια που

έπεσαν στο χώμα με ένα τρόπο που έμοιαζε να μου λέγε: «Βλέπεις κρατηθήκαμε όσο έπρεπε για να φτάσουμε ως εδώ». Απ' τη μεριά μου πάλι, δεν είχα λέξεις να ευχαριστώ το Θεό που τέλειωσε έτσι η αγωνία μου και γιατί μου πλούτισε την εμπειρία μου με ένα όχι και τόσο ακριβό μάθημα.

Όπως και πιο πάνω είπα, κατά κανόνα η αγορά του ψωμιού δεν συμπεριλαμβανέτο στη λίστα των αγαθών που έπρεπε να προμηθευθούμε από το Πλωμάρι. Και τούτο γιατί, κατά την διάρκεια του παραθερισμού μας το ψωμί το ζύμωνε η μητέρα μου και το έψηνε στο μικρό φουρνάκι που ήταν κτισμένο κολλητά δίπλα από το πύργο μας από τον οποίο το χώριζε μια μικρή αποθήκη που την χρησιμοποιούσαμε και σαν κοτέτσι.

Το ψήσιμο του ψωμιού ήταν μια μέρα γλυκειάς αναμονής για φρέσκο ζεστό ψωμί (και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει – κουλουράκια, κέικ κλπ) αλλά και δουλειά για κάθε μέλος του σπιτιού. Από βραδύς έπρεπε να γίνει η προετοιμασία, το προζύμωμα με τη μαγιά σε μια σκάφη μικρή που χρησιμοποιείτο μόνο για το ζύμωμα. Και τούτο γιατί το ψωμί που έφτιαχνε η μητέρα μου ήταν για τις ανάγκες μιας ολόκληρης εβδομάδας και ίσως και για περισσότερες μέρες. Η προετοιμασία ξεκινάγε με το κοσκίνισμα του αλευριού με το κυκλικό βάσης κόσκινο, που πάντα φροντίζαμε να ήταν σε καλή κατάσταση. Το κοσκίνισμα ήταν απαραίτητο γιατί το αλεύρι τότε δεν ήταν των σημερινών προδιαγραφών τόσο ως προς την ποιότητα όσο και ως προς την συσκευασία του. Αλεύρι από το τσουβάλι ήταν, που συνήθως το προμηθευόμαστε από τον μπακάλη μας μέσα σε μεγάλους «σουφράδες» φτειαγμένους επίτηδες για το σκοπό αυτό. Με το κοσκίνισμα το αλεύρι όχι μόνο αποκτούσε ανάλαφρη χνουδάτη υφή αλλά και απαλλασσόταν από διάφορα σκουπίδια και από το πολύ χοντρό πύρινο, που κι αυτό με τη σειρά του δεν πήγαινε χαμένο, μια και ήταν ένας πρώτης τάξεως μεζές για τις κατσίκες μας ή, υγραμένο με λίγο νερό, για τις κότες μας.

Συνεχίζεται

PERGAMA - EFES - IZMIR - IZNIK - BURSA ISMIT - KONYLI - ISTAMBUL

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Σας θυμίζουν κάτι από την Ιστορία τα ονόματα αυτά; Ας τ' αφήσουμε όμως για παρακάτω.

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Δέκα ήταν, με το πηγαινέλα, οι μέρες της επίσκεψής μας στη Μικρασία. Οδηγός του πούλμαν και ξεναγός πολύ καλοί. Έλληνες και οι δύο. Ο ξεναγός Έλληνας γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη. Η ξεναγήση λεπτομερής και κατατοπιστική.

Η περιγραφή της εκδρομής μας δεν ακολουθεί ακριβώς τη μια μετά την άλλη επίσκεψή μας σε κάθε τόπο. Ο λόγος είναι για να δοθεί η δυνατότητα παράθεσης γενικών και ειδικών σκέψεων πάνω και μέσα στο όλο θέμα.

Πέργαμος (PERGAMA), Έφεσος (EFES), Προύσα (BURSA), Κωνσταντινούπολη (ISTANBUL), Χάλκη, Πρίγκιπος (δύο από τα εννιά Πριγκιπονήσια), θάλασσα του Μαρμαρά ή και Προποντίδα, όπου και ο Κεράτιος κόλπος, κοντινή οπτική επαφή με το Βόσπορο, ήταν τα μέρη που επισκεφθήκαμε, μαζί βέβαια με τα όσα ιστορήθηκαν στο προηγούμενο τεύχος. Επιστρέφοντας, σταματήσαμε για φαγητό και ξεκούραση στην Αδριανούπολη της Ανατολικής Θράκης. Είναι μια παραλιακή τουριστική και όμορφη πόλη. Στη συνέχεια διέλευση από τα σύνορα, όπου και τα τελευταία ψώνια από το DUTY FREE, Έβρος, Αλεξανδρούπολη για καφέ και ξεκούραση και το βράδυ Ξάνθη για ύπνο. Αναχώρηση το πρωί και άφιξη το βράδυ στην Αττική.

Τι να πρωτοπείς για όλ' αυτά και πώς να χωρέσουν σε λίγες σελίδες, εικόνες, θύμησης, προβληματισμοί, συναισθήματα;

Πέργαμος, Έφεσος: Εκπέμπουν ακόμα τον πολιτισμό τους. Κυρίως, στην Έφεσο σώζονται κι ευτυχώς διατηρούνται κτί-

σματα του Ελληνικού και Ρωμαϊκού πολιτισμού. Αν δεν ήταν κάτω στα μάρμαρα η Ελληνική γραφή και γλώσσα, κανένας δε θα σου πει πως Έλληνες έζησαν εκεί. Κι αν δεν "πουλούσαν" τουριστικά θα τα εξαφάνιζαν, όπως τόσα και τόσα κι εκεί κι αλλού. Παρ' όλα αυτά οι ξεναγοί λένε ότι είναι Ρωμαϊκά. Και η πολιτισμένη Δύση τι λέει; Απλά! Διεisdύει δια του Καθολικισμού, ίδια στην Πέργαμο, όπου "το σπίτι της Παναγίας". Λέγεται ότι εκεί έζησε τα τελευταία της χρόνια η Παναγία, μαζί με τον Ιωάννη. Αυτό το "σπίτι", εκκλησάκι, το διαχειρίζεται η Καθολική εκκλησία.

Αυτά που παρατηρεί κάποιος σε νυχτερινά κέντρα, όπου τα "χανουμάκια", έτσι λένε οι ξεναγοί, δηλαδή το χορό της κοιλιάς, είναι πως δεν είναι καθόλου αισθησιακό αυτό που βλέπεις, ούτε εντυπωσιακό. Πριν όμως από την "επίδειξη" αυτή και μετά σου προσφέρουν χορούς άλλων λαών, με περίπου τις αντίστοιχες ενδυμασίες, όπως τον Ποντιακό πυρρίχιο, την καζάσκα από τον Καύκασο, κάτι σα "ντουν ανιγκασκό" και άλλους, σε κακές απομιμήσεις. Κι αυτά προσφέρονται ως τουρκική βραδιά. Και οι γνωρίζοντες αντιλαμβάνονται πως αργά και σταθερά το τουρκικό κράτος προσπαθεί ν' αλλάξει την ιστορία της περιοχής, ενώ οι νέες γενιές και οι ξένοι τουρίστες πέφτουν στην παγίδα, θεωρώντας πως αυτά που βλέπουν αποτελούν κληρονομιά των νεοτούρκων, αφού και ό,τι οθωμανικό έχει εξαφανιστεί κι ούτε γίνεται αναφορά.

Και στα ονόματα των πόλεων τα ίδια. π.χ. η Νίκαια έγινε IZNIK, η Νικομήδεια ISMIT, η Προύσα BURSA κ.λ.π., κ.λ.π.

Με λίγα και απλά λόγια: Πολιτιστικός εκτουρκισμός, πλαστογράφηση της ιστορίας.

Τάκης Ψαρράς

ΠΛΩΜΑΡΙ

του ανταποκριτού μας

Εκδηλώσεις στο Πλωμάρι το Γ' τρίμηνο 2010

Τον Ιούλιο γίνονται στο Πλωμάρι μας αρκετές εκδηλώσεις θρησκευτικές και πολιτιστικές. **Στις 17 Ιουλίου, εορτή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης** έγινε πανηγυρική θεία λειτουργία στο παλαιό Εξωκλήσι της Αγίας Μαρίας στη θέση Σεδούντα, με αρκετούς προσκυνητές.

Στις 20 Ιουλίου, εορτή του Προφήτη Ηλιού του Θεσβίτου, έγινε όπως κάθε χρόνο στον Προφήτη Ηλία στο Πλωμάρι, η καθιερωμένη μεγάλη πανήγυρη με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου, που ανέβηκε και κατά τον Μ. Πανηγυρικό εσπερινό και το πρωί στο γραφικό παρεκκλήσι, για να ανάψει το κεράκι του και ν' αγναντέψει από εκεί ψηλά το όμορφο Πλωμάρι.

Στις 22 Ιουλίου εορτή της Αγ. Μαγδαληνής στον πανηγυρικό εσπερινό μίλησε για την Αγία Μαγδαληνή ο π. Ευστράτιος και το πρωί τέλεσε την πανηγυρική θεία λειτουργία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ο οποίος και μίλησε για την Αγία και εξέφρασε τα συγχαρητήριά του στο Δ. Συμβούλιο του Ορθόδοξου Χριστ. Συνδέσμου Μαρίας Μαγδαληνής. Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά από τότε που κτίσθηκε το παρεκκλήσι της Αγ. Μαγδαληνής λειτουργήσε στην εορτή του, Μητροπολίτης.

Στις 26 Ιουλίου η μεγάλη εορτή της Αγ. Παρασκευής.

Κατά τον πανηγυρικό εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ιάκωβος.

Το πρωί κατά την πανηγυρική θεία λειτουργία, έλαβε μέρος η πλειονότητα των ιερέων του Πλωμαρίου, παρουσία αρκετού κόσμου.

Το απόγευμα έγινε ο πανηγυρικός εσπερινός στον Άγιο Παντελεήμονα που βρίσκεται στο Αμμουδέλι, όπου όπως λέγεται συγκεντρώνονται στραβοί-κουτσοί στον Άγιο Παντελεήμονα.

Κατά το τρίμηρο των θρησκευτικών εκ-

δηλώσεων και πανηγύρεων ο Δήμος Πλωμαρίου διοργάνωσε κι εφέτος την **εορτή του ούζου**, που έχει καθιερωθεί να γίνεται στο Πλωμάρι κάθε χρόνο με την συμμετοχή όλων των βιομηχανιών ούζου του Πλωμαρίου με την παροχή δωρεάν ούζου στους ξένους επισκέπτες και φιλοξενούμενους. Στην κεντρική πλατεία που έγινε αυτή η εκδήλωση συγκεντρώθηκε αρκετός κόσμος απ' όλα τα μέρη του νησιού, αλλά έλειψαν κι εφέτος εκπρόσωποι του επίσημου κράτους, εκτός από τον κ. **Σπύρο Γαληνό**, που ήταν ο μόνος, που τίμησε αυτή την εκδήλωση.

Και μια που αναφέραμε για τουρισμό, πρέπει να σημειώσουμε ότι κι εφέτος παρά την οικονομική κρίση τα ξενοδοχεία όλα και τα ενοικιαζόμενα δωμάτια ήταν σε πολλές περιπτώσεις υπέρ πλήρη, όπως μας είπε ο ξενοδόχος κ. **Βασίλης Μαϊδώνης**, αλλά γενικό παράπονο και διαμαρτυρία όλων είναι **γιατί επί τόσα χρόνια παραμένει σε κακή κατάσταση ο δρόμος Πλωμαρίου - Γέρας** και να είναι ο χειρότερος του νησιού μας. Φαίνεται ότι το Πλωμάρι είναι σε καραντίνα και γι' αυτό δεν προχώρησε ο δρόμος **Μελίντας Βατερών**, δεν ολοκληρώθηκε το **φράγμα Σεδούντα** εδώ και 12 χρόνια, δεν έγινε τίποτα στο δρόμο **Αγιάσου-Μεγαλοχωρίου** κ.λ.π.

Θα πρέπει να απαιτήσουμε από τον νέο Περιφερειάρχη Β. Αιγαίου, όποιος και αν είναι αυτός, να προωθήσει τα έργα αυτά που είναι βασικά για την περιφέρεια Πλωμαρίου.

Στις 6 Αυγούστου έγινε στο Μεγαλοχώρι η μεγάλη εορτή της Μεταμορφώσεως. Την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ιάκωβος, που μίλησε για την σημασία της εορτής. Στο τέλος της θείας λειτουργίας έγιναν τα θυρανοίξια στο νεόδμητο παρεκκλήσι της Αγ. Πελαγίας, που βρίσκεται στην είσοδο του Μεγαλοχωρίου από τον Σεβασμιώτατο, που είχε ανεγείρει η αειμνηστος **Πελαγία Ψώμου** και τώρα έχουν την φροντίδα του παρεκκλησίου και των θυρα-

νοιξίων η ετεροθαλής αδελφή της κ. **Μυρσίνη Ψώμου-Γαβριήλ μαζί με τον σύζυγό της Ευστράτιο.**

Στις 15 Αυγούστου, εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου έγινε στη θέση Κουτρούλια η καθιερωμένη μεγάλη πανήγυρις της Παναγίας μας και μίλησε ο π. Ευστράτιος, που επί 50 χρόνια λειτουργεί κάθε χρόνο στα Κουτρούλια και τώρα σαν συνταξιούχος και λόγω Κυριακής λειτούργησε μόνος του εκεί.

Στις 23 Αυγούστου Απόδοση της Κοιμήσεως της Θεοτόκου /εννιάμερα/ έγινε στον Ι. Ναό Μεταμορφώσεως Μεγαλοχωρίου πανηγυρική θεία λειτουργία, στο τέλος έγινε το καθιερωμένο μνημόσυνο του Μεγάλου Διδασκάλου του Γένους **Βενιαμίν του Λέσβιου**, μίλησε για το μεγάλο του έργο ο κ. **Ευστράτιος Ψαρράς**, δικηγόρος και επακολούθησε κατάθεση στεφανίων στο σπίτι που γεννήθηκε ο Βενιαμίν και τα παιδιά του Συλλόγου “Βενιαμίν ο Λέσβιος” με την συνταξιούχο καθηγήτρια της Γυμναστικής, χόρεψαν τοπικούς χορούς, στην πλατεία της καρυδιάς και τους φιλοξενοούμενους κέρασε όπως κάθε χρόνο η κ. **Μυρσίνη Μπούκη**, που συμμετέχει και στο Δ. Συμβούλιο του Συνδέσμου Πλωμαριτών Αττικής επί σειρά ετών.

Την ίδια ημέρα έγιναν στην Αγιάσο εκδηλώσεις προς τιμή του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Εμμανουήλ Μυτιληναίου, που διετέλεσε Αρχιερατικός Επίτροπος Αγιάσου 1936-41 και από το 1941-1945 Αρχιερατικός Επίτροπος Πλωμαρίου, όπου ανέπτυξε μεγάλο κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο και θυμόμαστε όλοι εμείς οι μεγαλύτεροι τα συσσίτια, που έκανε κατά την κατοχή στον Άγιο Νικόλαο Πλωμαρίου και έτρωγαν 200 παιδάκια, που κινδύνευαν από την πείνα.

Στην Αγιάσο μίλησαν για τον δραστήριο αυτό κληρικό της εκκλησίας μας ο αρχισυντάκτης του περιοδικού Αγιάσος κ. **Ιωάννης Χατζηθασιλείου**, χαιρετισμό απηύθυναν ο Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης, ο Πρόεδρος του Αναγνωστηρίου Αγιάσου κ. Κορομηλάς, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αγιαστών κ. Βασ. Λούπος και ο Θεολόγος γιός του τιμωμένου κ. Γεώργιος Μυτιληναίος, που με συγκίνηση μεγάλη θυμήθηκε τα δύσκολα χρόνια, που έζησαν στην Αγιάσο και το Πλωμάρι.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το Πλωμάρι τον τί-

μησε από το 1992, τοποθετώντας στον αύλειο χώρο του Αγίου Νικολάου την προτομή του αείμνηστου μεγάλου ευεργέτη του Πλωμαρίου πρωτ. π. Εμμανουήλ Μυτιληναίου.

Την 29η Αυγούστου εορτή της αποτομής της τιμίου κεφαλής Ιωάννου του Προδρόμου, Κυριακή, λειτουργήθηκαν όλα τα εξωκλήσια του Αγ. Ιωάννη στις Μηλιές στα Φιλιππια, στις Σπίδες Μεγαλοχωρίου, στην Καστανιά Παλαιοχωρίου, στην Αγκαθερή και όλοι οι ενοριακοί ναοί του Πλωμαρίου και ο Άγιος Ισίδωρος.

Την 1η Σεπτεμβρίου εορτή του Αγίου Συμεών του Στυλίου έγινε στη θέση Σαρπίδα, στο εξωκλήσι του Αγ. Συμεών πανηγυρική θεία λειτουργία, αγιασμός με την συμμετοχή αρκετών προσκυνητών από το Πλωμάρι. Για το εν λόγω εξωκλήσι, για την αγιογράφησή του, την συντήρησή του και την ευρέπειά του φροντίζει η οικογένεια του κ. **Εμμαν. Αγάλια**.

Στις 5 Σεπτεμβρίου έγινε στο Καραγάτσι η καθιερωμένη από πολλών ετών εορτή της Καμπάνας, όπως γίνεται κάθε χρόνο την πρώτη Κυριακή του μηνός Σεπτεμβρίου στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Καραγατσίου.

Στις 3 Σεπτεμβρίου εορτή της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Νεκταρίου έγινε πανηγυρική θεία λειτουργία στον Άγιο Νεκτάριο, της ενορίας του Αγ. Νικολάου και μίλησε ο συμπατριώτης μας θεολόγος και συγγραφέας κ. **Μελινός Μανώλης**.

Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου λειτούργησε στον Ι. Ναό Αγ. Παρασκευής Πλωμαρίου και μίλησε επικαίρως, ο συμπατριώτης μας Αρχιμ. π. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού και Αγίου Όρους.

Να ευχηθούμε ολόψυχα, όπως η Σεπτή Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος εν καιρώ τω δέοντι αναδείξει κι εκείνον Επίσκοπον της Εκκλησίας μας εις μνήμη του Μακαριστού συμπατριώτη μας Μητροπολίτη Ναυπάκτου Νικοδήμου / Ζαλούμη / που ήταν συμμαθητές με τον πατέρα Χρυσόστομο, στη Ριζάριο και στη Θεολογική Σχολή Αθηνών.

Πλωμάρι 25η Σεπτεμβρίου 2010

π. Ε.Μ.

ΕΝΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Μια μέρα, που μ' έπιασε μια νοσταλγία για τα περασμένα παιδικά μου χρόνια, θέλησα να κάνω αυτό το οδοιπορικό με κατεύθυνση τον Άγιο Ισίδωρο, την Αγία Βαρβάρα κι ακόμα πιο πέρα μέχρι την περιοχή του «Γιασέλη», φέρνοντας στο νου μου, ξεχασμένες θύμησες και άγνωστα γεγονότα που έχουν να κάνουν με την περιοχή αυτή. Ορισμένες τέτοιες τοποθεσίες συνδέονται με διάφορες, άγνωστες σε πολλούς, ιστορίες, οι οποίες καλό είναι να έρχονται στην επιφάνεια για να μη ξεχνούνται με το πέρασμα του χρόνου.

Προσπερνώντας τα δύο πανέμορφα εκκλησάκια της Αγ. Βαρβάρας και του Αγ. Σάββα με το γραφικό λιμανάκι τους, βαδίζοντας τον τσιμεντοστρωμένο δρόμο δίπλα στη θάλασσα, απολαμβάνει κάθε περιπατητής το γαλήνιο τοπίο με τη συνοδεία του ήχου των κυμάτων της θάλασσας που συμπληρώνει την ευχάριστη αυτή διαδρομή.

Πιο πέρα κι αφού ανηφορίσουμε, αφήνοντας πίσω μας την παραλία, φθάνουμε σ' ένα μικρό εξωκλήσι αφιερωμένο στην Παναγία, χτισμένο πάνω στα βράχια κι ανάμεσα στα πεύκα που το περιστοιχίζουν.

Είναι ένα μέρος που φαντάζει αυθεντικό απ' τα παλιά, γιατί η παρέμβαση του ανθρώπου δεν έφτασε ακόμη ως αυτό. Δυο κελιά χτισμένα δίπλα στο εκκλησάκι αυτό, υπήρχαν για να τα χρησιμοποιούν οι άνθρωποι τα παλιά εκείνα χρόνια. Ένα παλιό αμπέλι κι ένα παλιό σπίτι συμπληρώνουν την όλη εικόνα της περιοχής. Πάνω απ' το σπίτι περνάει ο δρόμος και πιο πάνω ένα πανέμορφο μικρό δάσος από πεύκα, συμπληρώνει τον όλο διάκοσμο.

Η περιοχή αυτή ιδιοκτησίας Γιασέλη σήμερα ανήκει στο Δήμο Πλωμαρίου, μετά από δωρεά των ιδιοκτητών της.

Η τελευταία ιδιοκτήτρια **Ρηνούλα Γιασέλη**, όπως με πληροφόρησε μια κυρία που γνώριζε καλά πρόσωπα και πράγματα, υπάκουσε στην προτροπή του πατέρα της, ελλείψει απογόνων, ν' αφήσει την περιουσία της στο Δήμο μας.

Μακάρι το παράδειγμά τους να το μιμούνταν κι άλλοι συμπατριώτες μας, οι οποίοι δεν έχουν παιδιά κι αφήνουν τους μακρινούς κληρονόμους τους να κονταροχτυπιούνται για το μοίρασμα της περιουσίας τους.

Πριν από λίγο καιρό, έπεσε στα χέρια μου το χαρτί της αγοραπωλησίας του κτήματος αυτού. Μέσα σ' αυτό αναφέρεται η περιοχή αυτή σαν γήπεδο και το Πλωμάρι σαν ποταμός, όπως συνήθιζαν να το λένε παλιά.

Αντίγραφο του πωλητηρίου αυτού που έγινε το 1895, λόγω της ιδιαιτερότητας που έχει, δημοσιεύεται στη συνέχεια.

ΚΛΕΑΝΘΗ

**Για να μαθαίνετε τα νέα μας από το
internet επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας:**

www.plomarion.com

Πυθηνεύειον

Ο ἐν Τρίγυρος υποφαινόμενος Παναγιώ-
της Εμ. Σταμάτης ἐπέμψα πρὸς τοὺς ἐν
Ποσειδωνίου Παν. Σταθίου τοὺς ἐν Βαλαύχῃ
γυμνάσιον μου ἀναρκειόμενον πρὸς Ν. νυό-
γυμνάσιον τοῦ ἰδίου ἀγροαυτοῦ πρὸς Δ. ὑπὸ
μενέας Περὶς Σταύρου Κουτσουράκη πρὸς
Αν. νυό Σταυράτου καὶ πρὸς Β. ὑπὸ γυμνάσιον
Δ. Βουρλίου γυμνάσιον πασῶν υποχρεώσεων
διὰ μίαν καὶ ἡμίσησαν χίρας ὀδομανικῆς
(1½) ταῖς ὅποιας ἔαβον αὐτὰ καὶ παρεδόκα
αὐτὰ ὁκωμενταχυρίστῃ καὶ ἔδωκα πρὸς
αὐτὴν ἡμιδ' αὐτοῦτομα πενταχίρας καὶ τὴν ἡ-
μίσην ἔχειν τὸ παρόν.

Τρίγυρα 24 Αὐγ. Σεπίχ 1895

1) Παναγιώτης Μὰς Σταμάτης
ἔδωκεν καὶ ἔλαβε

2) Εμμανὴλ Δὲ Σταυράτης Μάρτης
3) Παναγιώτης Δὲ Μετσοδωνεὺς Μάρτης

Γράμματα στο «Δ»

Μην πολεμάτε το Πλωμάρι

Αγαπητέ «Δ»

Με έκπληξη διάβασαν οι Πλωμαρίτες σε τοπική νέα εφημερίδα, την είδηση ότι θα καταργηθεί το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Πλωμαρίου.

Μια παρόμοια πληροφορία διέρρευσε μέσα στο μήνα Μάιο 2010, για κατάργηση του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Αγιάσου και τότε διαμαρτυρήθηκαν και Αγιασώτες και Πλωμαρίτες και γράψαμε στις 2 Ιουνίου ότι δεν πρέπει να καταργηθεί κανένα από τα υπάρχοντα Πυροσβεστικά Κλιμάκια, διότι από την ίδρυσή τους μέχρι σήμερα, έχουν προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στην κατάσβεση πυρκαγιών σε όλο το νησί μας, που είναι κατάφυτο από ελαιώνες και πεύκα.

Δεν ξέρουμε αν το δημοσίευμα αυτό στηριζόταν σε φήμες ή σε βάσιμες πληροφορίες, διότι το Πλωμάρι και η ορεινή και δυσπρόσιτη περιοχή του, έχει αντιμετωπίσει στο παρελθόν μεγάλες και καταστρεπτικές πυρκαγιές από το 1990 έως το 2000.

Από την ίδρυση του Πυροσβεστικού Κλιμακίου το 2001, οι άντρες του τρέχουν με την πρώτη εκδήλωση φωτιάς, όχι μόνο στο Πλωμάρι και τα γύρω ορεινά χωριά του, αλλά και στα χωριά της Γέρας και όπου χρειαστεί.

Για πλήρη ενημέρωση των αρμοδίων και των αναγνωστών της εφημερίδας σας, σας αναφέρουμε τις πιο καταστρεπτικές πυρκαγιές που έγιναν στο Πλωμάρι.

Το 1992 καταστράφηκε ολοσχερώς από πυρκαγιά το σπίτι του Γεωργίου Πατερέλλη και βρήκαν τραγικό θάνατο μέσα στο σπίτι η σύζυγός του Άννα και το παιδί τους, Δημήτρης και μέχρι να έρθει η Πυροσβεστική από τη Μυτιλήνη, ύστερα από μία ώρα, βρήκε μόνο τα πτώματα των αδικοχαμένων (μάνας και γιου). **Το 1994** μια μεγάλη πυρκαγιά που ξεκίνησε ξημερώνοντας της Παναγίας 15 Αυγούστου 1994, κατέστρεψε τα ελαι-

όδεντρα, τα πεύκα, ενώ κινδύνευσαν και σπίτια στο Μεγαλοχώρι απ' όπου ξεκίνησε η πυρκαγιά και έφθασε ως το Νεοχώρι, Μηλιές, Μέσουνα, Καρουλιά και επί 4 ημέρες συνεχιζόταν, πλησιάζοντας το Πλωμάρι.

Μετά από ένα χρόνο καταστράφηκε ολοσχερώς από πυρκαγιά το μοναδικό μέχρι τότε σαπουνοποιείο του Κίμωνα Μιχαλέλλη και ο κ. Μιχαλέλλης αναγκάστηκε να μετακινηθεί και από τότε βρίσκεται στη Βοιωτία.

Το 1995 καταστράφηκε ολοσχερώς μέσα στο Πλωμάρι το Χριστιανικό Κέντρο του Πλωμαρίου, που στεγαζόταν σ' ένα μεγάλο Αρχοντικό με πλούσια και ξεχωριστά έπιπλα και με ξεχωριστή διακόσμηση που σπάνια συναντά κανείς σήμερα και είχε εγκαινιασθεί προ ολίγων μηνών από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας. Τρέξαμε όλοι, σήμαναν οι καμπάνες των εκκλησιών τα μεσάνυχτα, αλλά η Πυροσβεστική ήρθε από τη Μυτιλήνη μετά από μία ώρα. Όλα έγιναν στάχτη και θυμάμαι τον Αρχιμ. π. Κύριλλο Συκής που ήταν Δ/ντής του Χριστιανικού Κέντρου, να κλαίει σαν μικρό παιδί.

Επακολούθησε μεγάλη πυρκαγιά στα συνεχόμενα τρία σπίτια της Πηνελόπης Κουτσουρίδου γύρω στο 1997. Από πυρκαγιά κάηκαν σπίτια στο Νεοχώρι, στο Παλαιοχώρι, στην Πλαγιά και στον Τρίγωνο.

Μετά από τις τόσες καταστρεπτικές πυρκαγιές στο Πλωμάρι και τα γύρω χωριά του, οι κάτοικοι είχαν αγανακτήσει και όλοι μαζί ξεκινήσαμε τις προσπάθειες για την ίδρυση Πυρ. Κλιμακίου, αφού πρώτα είχαμε ιδρύσει Εθελοντικό Πυροσβεστικό Κλιμάκιο που είναι το πρώτο στο νησί μας σε αριθμό Εθελοντών Πυροσβεστών, έχει από τότε δικό του οίκημα, που παραχώρησε ο Δήμος και μάλιστα ο Πρόεδρος των Εθελοντών Πυροσβεστών του νησιού μας είναι Πλωμαρίτης. Με έντονες προσπάθειες και λόγω των μεγάλων πυρκαγιών στο

Πλωμάρι, που είναι και πρωτεύουσα επαρχίας Πλωμαρίου (αυτό το ξεχνούν μερικοί αρμόδιοι και το έχουν γράψει στα παλαιότερα των υποδημάτων τους, αλλά για την αδιαφορία τους αυτή σύντομα θα δώσουν λόγο στους Πλωμαρίτες κατά τις επερχόμενες εκλογές, στις 7 Νοεμβρίου), έγινε επίτελος το 2001 Πυροσβεστικό Κλιμάκιο στο Πλωμάρι και έχει προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες επί 10 περίπου χρόνια τώρα.

Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, οι Πλωμαρίτες και τα γύρω χωριά έχουν κάπως ησυχάσει με τη σκέψη ότι σε ξαφνική πυρκαγιά θα τρέξουν αμέσως οι άντρες του Πυροσβεστικού Κλιμακίου από τα πρώτα λεπτά μιας τέτοιας εκδήλωσης.

Αν σκεφθείς δε, κανείς ότι έχουμε 4 βιομηχανίες παρασκευής ούζου που είναι από τις μεγαλύτερες στο νησί μας και σε όλη την Ελλάδα, όπως Βαρβαγιάννη και Αρβανίτη, με εκατοντάδες κιλά καθαρού οινοπνεύματος στις αποθήκες τους, φαντάζεσθε, ο μη γένοιτο, να εκδηλωθεί πυρκαγιά, θα καούμε ζωντανοί όλοι μας, παρά τα μέτρα που έχουν οι βιομηχανίες αυτές.

Το δημοσίευμα που έγινε αρχές Αυγούστου, αναστάτωσε όλους τους κατοίκους του Πλωμαρίου και των περιχώρων και πολλοί απ' αυτούς μου έλεγαν ότι αυτή τη

φορά δεν θα μείνουμε πλέον με δεμένα χέρια, αλλά με έντονες διαμαρτυρίες και αποκλεισμό κεντρικών δρόμων, θα δείξουμε ότι αρκετά μέχρι τώρα πολεμούν το Πλωμάρι πανταχόθεν και νομίζουν ότι θα εξακολουθούμε να δεχόμαστε να γίνονται σε όλο το νησί δρόμοι και ασφαλτοστρώσεις και ο δρόμος Γέρας - Πλωμαρίου να είναι ο χειρότερος, που εδώ συγκεντρώνεται αρκετός κόσμος, εκτός τους ξένους τουρίστες, Πλωμαρίτες από Αμερική, Αυστραλία, Νότιο Αφρική, Αθήνα, Θεσσαλονίκη κλπ.

Και το καλοκαίρι το Πλωμάρι σφύζει από ζωή και κίνηση και όλοι αυτοί μας λένε, γιατί βρε παιδιά από τότε που φύγαμε τόσα χρόνια και τώρα που ξαναήλθαμε στην πατρίδα, τη γενέτειρα, βλέπουμε αυτά τα χάλια;

Μόνο στην Αθήνα διαμένουν 3.000 Πλωμαρίτες εκτός απ' αυτούς του εξωτερικού. Πάντως, εκείνος που θ' αναλάβει την ευθύνη για τυχόν κλείσιμο του Πυρ. Κλιμακίου θα είναι και υπεύθυνος για ό,τι θα συμβεί στο μέλλον.

Πιστεύουμε να εισακουσθεί ο Πρόεδρος των Πυροσβεστών Β. Αιγαίου, Νίκος Σίμος, όπως και όλοι οι κάτοικοι του Πλωμαρίου.

Πλωμάρι 5 Σεπτεμβρίου 2010
Παπα-Στρατής εκ Πλωμαρίου

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΓΡΙΟΥΣ

Ολα τα είχε ο "Καλλικράτης", από επισηγήσεις του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης και διαβουλεύσεις αυτοδιοικητικών παραγόντων, μέχρι κυβερνητικές διαβεβαιώσεις περί αξιολόγησης και σεβασμού των προτάσεων. Επί μήνες, για να κερδίσει χρόνο, ο αρμόδιος Υπουργός έριχνε στάχτη στα μάτια μας. Και όταν κατακάθισε ο κουρνιαχτός, διαπιστώσαμε οι αφελείς ότι όλες οι ωραίες διακηρύξεις του ήταν φούμαρα. Με την κλασική διαδικασία του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» μας κατέστησε με το ζόρι δη-

μότες ενός πρωτοφανούς στα παγκόσμια χρονικά τεράστιου υδροκεφαλικού Δήμου.

Η επιβολή του συγκεκριμένου παράλογου και κατάφορα άδικου χωροταξικού σχεδιασμού (η Κρήτη 25 Δήμοι, η Λέσβος 1 Δήμος) καταδεικνύει ότι όλα τα περί ανάπτυξης ήταν μπουρδες. Αποκλειστική τους επιδίωξη ήταν τα προσδοκώμενα κομματικά οφέλη. Το γεγονός ότι το συγκεκριμένο τερατούργημα θα οδηγήσει σε αφανισμό, την ούτως ή άλλως παραμελημένη Λέσβο, αποτελεί για τους εμπνευστές του "Καλλικράτη" ασήμαντη λεπτομέρεια. Τα

περί “ορεινών” Δήμων και το ευφυολόγημα “κάθε νησί και Δήμος” αποτελούν προσχήματα που προσβάλλουν και μικρού παιδιού τη νοημοσύνη. Τι Λέσβος, τι Πάρος, τι Αντίπαρος...

Καμαρώσαμε την κυβερνητική πλειοψηφία που υπερψήφισε ανενδοίαστα το Καλλικράτειο κατασκεύασμα. Η μοναδική αντίδραση που προήλθε από τον Πρόεδρο της Βουλής (γιατί στην Καστοριά με το μισό πληθυσμό της Λέσβου δημιούργησαν μόνο... 3 Δήμους) είχε καθαρά προσωπικά κίνητρα. Για το σφαγιασμό της Λέσβου δεν ακούστηκε άχνα.

Από το χώρο της αντιπολίτευσης είχαμε την αντίδραση και τη χωρίς αντίκρουσμα καταψήφιση. Κουφαθήκαμε όμως ακούγοντας την πρόταση του Προέδρου της ΤΕΔΚ Λέσβου για δημιουργία Δήμου Ολύμπου με πρωτεύουσα το... Ντίπι (με επίνειο

άραγε το Πλωμάρι;).

Πριν από δώδεκα χρόνια η ίδια παράταξη μας επέβαλε το “Καποδιστριακό” σύστημα που έφερε τα χωριά μας στο γνωστό χάλι, αλλά κατάφερε να ενισχύσει τον κομματικό έλεγχο πάνω στην τοπική αυτοδιοίκηση. Όμως αυτό δεν ήταν αρκετό. Έπρεπε ο κομματικός έλεγχος να είναι απόλυτος. Έτσι επινοήθηκε το βελτιωμένο και επαυξημένο “Καλλικράτειο” σύστημα. Εάν το Πλωμάρι καταντήσει Κουρνήλα, αυτό είναι δευτερεύον θέμα.

Ο “αυτοδιοικητικός” Νοέμβρης επέρχεται ακάθεκτος. Οι ξύλινες γλώσσες θα αρχίσουν και πάλι το χιλιотραγουδισμένο παραμύθι για αποκέντρωση, για ανάπτυξη και για πράσινα άλογα. Κι εμείς; Θα πιαستούμε άραγε κι αυτή τη φορά κορόιδα;

Δημήτρης Γ. Καζάκης

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΣΤΟ ΠΛΩΜΑΡΙ

Σημαντικό βήμα, στην κατεύθυνση της ενιαίας εμφάνισης και δράσης των πολιτιστικών φορέων της περιοχής του καταργούμενου Δήμου Πλωμαρίου, αποτέλεσε η συνάντηση των εκπροσώπων τους, που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Λέσχης Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος το μεσημέρι της Κυριακής 10 Οκτωβρίου, μετά από πρόσκληση του διοικητικού συμβουλίου του ομώνυμου σωματείου.

Στην συνάντηση που διήρκεσε περισσότερο από δύο ώρες, πήραν μέρος εκπρόσωποι των πολιτιστικών συλλόγων «Αλκαίος», «Πόλιον», του Αμπελικού «Σύνδεσμος Εθελοντών η Άμπελος», «Άκρα Σιών» του Ακρασίου, «Μπορός» του Νεοχωρίου, και της Πλαγιάς.

Εισηγούμενος το θέμα ο πρόεδρος της Λέσχης Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος **Ξενοφών Μαυραγάνης**, τόνισε την ανάγκη της ενότητας στην δράση για την ανάπτυξη πολιτιστικών δραστηριοτήτων στην

περιοχή του Δήμου Πλωμαρίου, που θα έχουν στόχο την καλλιέργεια και την ψυχαγωγία των μόνιμων κατοίκων και δεν θα περιορίζεται η δράση τους, μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες, όπου τα πράγματα εμφανίζονται πιο εύκολα.

Είπε επίσης ότι η πρωτοβουλία αυτή του Δ.Σ. της Λέσχης, ξεκινά από την σκέψη ότι με την εφαρμογή του Καλλικράτη και την δημιουργία του Δήμου Λέσβου, δημιουργείται ένα νέο τοπίο με άγνωστες ακόμα λειτουργικές διαδικασίες και δυνατότητες να διαχειρισθεί την πολιτιστική δραστηριότητα, όταν μάλιστα θα έχει να αντιμετωπίσει την ύπαρξη δεκάδων πολιτιστικών συλλόγων υπαρκτών ή σφραγίδων που θα διατυπώνουν τα δικά τους αιτήματα. Μια ένωση ή ομοσπονδιοποίηση των φορέων, που θα προγραμματίζουν και θα πραγματοποιούν δράσεις, θα τους καταστήσει αξιόπιστους, αλλά και θα τους οπλίσει με διεκδικητικές ικανότητες.

Μιλώντας στη συνέχεια οι **Μπάμης**

Πετρέλλης, Δημήτρης Τσαμουράς, Θεολόγος Πατερέλης, Νίκος Λαγουμίδης, Ρεβέκκα Καρίπη, Γιώτης Φρυδάς, Πέρσα Καλέμη, ιερέας Ευστράτιος Κακάμπουρας, Δημήτρης Μαλλιαρός, Αριστείδης Φρυδάς, Δημήτρης Βελούτσος, Γιώργος Μιχαλέλης και Μανώλης Καλδέλλης, συμφώνησαν κατ' αρχήν με την αναγκαιότητα μιας τέτοιας σύμπραξης, αφήνοντας να αποφασισθεί στο άμεσο μέλλον αν αυτή θα πάρει τη μορφή της άτυπης ένωσης ή της ομοσπονδίας.

Ο **Μανώλης Καλδέλλης** εκ μέρους του «Μπορού» μάλιστα τόνισε ότι η λειτουργία πρωτοβάθμιων σωματείων επιβεβαιώνει την πολιτιστική ταυτότητα των προερχόμενων από τον ίδιο τόπο ατόμων, που όμως

πρέπει να ανοίγει το δρόμο προς το επερχόμενο. Και αυτόν δεν μπορούν να τον ανοίξουν μόνοι τους οι σύλλογοι. Πρέπει να συνυπάρξουν και να συνεργασθούν. Κι εμείς θέλουμε να συνυπάρξουμε, λέγοντας ένα δυνατό ναι.

Στην συνέχεια αποφασίσθηκε να ορίσουν τα σωματεία εκπρόσωπό τους, που θα μετάσχει στην επιτροπή που θα καθορίσει την μορφή της συνεργασίας, καθώς και της σύνταξης του καταστατικού χάρτη της.

Η επιτροπή θα συνέλθει σε συνεδρίαση το δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου σε ένα από τα χωριά του Δήμου Πλωμαρίου και θα περατώσει τις εργασίες της στο συντομότερο δυνατό χρόνο, όπως ζητήθηκε από όλους όσους μετείχαν στη σύσκεψη.

Δημήτρης Κόκορης *

Χρήσεις οινοπνευματωδών ποτών (και ιδίως του ούζου) στη νεοελληνική λογοτεχνία

Συνέχεια από προηγούμενο φύλλο

Ο καλόπιστος αναγνώστης θα αναρωτηθεί, βέβαια : Μα μέσα στην Τουρκοκρατία (ακόμα ούτε καν είχε ξεκινήσει η Επανάσταση) ο Χριστόπουλος ασχολούνταν με τόσο «ανάλαφρα» θέματα; Και όμως! Πέρα από το ότι οι άνθρωποι έχουν και τέτοιες πλευρές, υπήρχε και μία ευρωπαϊκή ποιητική μόδα, ο ανακρεοντισμός, την οποία και ο Χριστόπουλος σε ένα βαθμό ακολούθησε, που οδηγούσε τους ποιητές να ασχοληθούν με το γλυκό μεθύσι, με τη διασκέδαση, με την προσπέραση των φροντίδων και των προβλημάτων της ζωής.

ΒΙΖΥΗΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Κάνοντας ένα χρονικό άλμα, πηγαίνουμε προς το τέλος του δεκάτου ενάτου αιώνα και σε δύο από τους σημαντικότερους συγγραφείς μας, τον Γεώργιο Βιζυηνό και τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη. «Το αμάρτημα της μητρός μου» του Βι-

ζυηνού είναι έργο του 1883, βαθιά ψυχογραφικό και υψηλόβαθμο τραγικό. Σε μία από τις ελάχιστες σκηνές του αφηγήματος, όπου ενδέχεται να προκληθεί αν όχι γέλιο, τουλάχιστον χαμόγελο, βλέπουμε έναν κουρέα, ο οποίος ελλείψει γιατρού στο χωριό κάνει ιατρικές επισκέψεις και διαγνώσεις. Ο παιδικής ηλικίας αφηγητής του Βιζυηνού, αξιοποιώντας και τη ρακή ως βασική παραλλαγή του ούζου, μας δίνει μία πληρέστερη εικόνα για την υγειονομική και ιατροφαρμακευτική κατάσταση της τότε κοινωνίας.

Ο χονδρός της συνοικίας κουρέυς, αυτός μας επεσκέπτετο αυτόκλητος και δικαιωματικώς. Ήτον ο μόνος επίσημος ιατρός εν τη περιφέρειά μας.

Άμα τον έβλεπον εγώ έπρεπε να τρέχω εις τον «μπακάλην». Διότι ποτέ δεν επλησίαζε τον ασθενή, πριν ή καταπίη τουλάχιστον πενήντα δράμια ρακής.

- Είμαι γέρος, μωρή, έλεγε προς την ανυπόμονον μητέρα, είμαι γέρος, και αν

δεν το «τσούσω» κομμάτι, δεν βλέπουν καλά τα μάτια μου.

Και φαίνεται, ότι δεν εψεύδετο. Διότι όσο περισσότερον έπινε, τόσο ευκολότερον ηδύνάτο να διακρίνη ποία είναι η παχυτέρα της αυλής μας όρνιθα, δια να την λάβη απερχόμενος.

«**Ο Κακόμης**» του Παπαδιαμάντη απανθανατίζεται λογοτεχνικά σε διήγημα του 1903. Ο Αποστόλης ο Κακόμης «τα πρωτεία είχαν αξίως ανάμεσα από τους βαστάζους της μικράς παραθαλασσίας πόλεως». Πότης ασυγκράτητος, είχε κατανείμει με ακρίβεια τι θα πίνει σε κάθε διάλειμμα της δουλειάς του και ξεκινούσε σταθερά την καθημερινή πόση, πίνοντας τη συγγενική με το ούζο μαστίχα :

Αφού εκουβάλα το πρωί όσα σακκία αλεύρου ή οσπρίων ήσαν δια κουβάλημα ή άλλο εμπόρευμα οποιοδήποτε, κι έπαιρνε τον κόπον του, «με την στράτα» ή «ξεκοπή», κατά την συμφωνίαν, έμβαινε εις του Αλέξη του Γατζίνου το καφενεδάκι, έπινεν την μαστίχαν του [...]

Και πριν από το 1900, εντοπίζονται σε διηγήματα του Παπαδιαμάντη όχι μόνον άνδρες, αλλά και γυναίκες να πίνουν ρούμι, ούζο και κρασί, με αποτέλεσμα αφ' ενός να νιώθουμε ότι τον συγγραφέα δεν τον ενδιέφερε μόνον η χριστιανικής προέλευσης ηθικολογία, αλλά και η αναπαράσταση μιας περίπλοκης κοινωνικής πραγματικότητας. Οι χαρακτηριστικότερες εγγραφές ανιχνεύονται στα «**Χριστούγεννα του Τεμπέλη**», αφήγημα του 1896:

Ο προβλεπτικός ο κάπηλος, δια να έρχονται ασκανδαλίστως να ψωνίζουν αι καλαί οικοκυράδες, αι γειτόνισσαι, είχε σιμά εις τα βαρέλια και τας φιάλας ούζο [και σχετικά με αυτό πιστά θα περιέχονταν «εις τας φιάλας», θα προσθέταμε], προς επίδειξιν μάλλον, ολίγον σάπωνα, κόλλαν ορύζιον και ζάχαριν, είχε δε και μύλον, δια να κόπτη καφέ. Αλλ' έβλεπε τις, πρωί και βράδυ, να εξέρχονται ατη-

μέλητοι και μισοκτενισμένοι γυναίκες, γέρουσαι την μίαν χείραν υπό την πτυχήν της εσθήτος, παρά το ισχίον, και τούτο εσήμαινε, ότι το οψώνιον δεν ήτο σάπων, ούτε ορύζιον ή ζάχαρις.

Έρχετο πολλάκις της ημέρας, η γριά-Βασίλω, πτωχή, έρημη και ξένη στα ξένα, ήτις δεν είχε προλήψεις κι έπινε φανερά [...]. Έρχετο και η κυρά-Κώσταινα η Κλησάρισσα, ήτις εβοηθούσε το κατά δύναμιν εις την εκκλησίαν, ιστάμενη πλησίον του μανουαλίου, δια να κολλά τα κεριά, και όσας πεντάρας έπαιρνε την Κυριακήν, όλας τας έπινε, μετ' ευσυνειδητου ακριβείας, την Δευτέραν, Τρίτην και Τετάρτην.

Η πιο χιουμοριστική αναφορά του Παπαδιαμάντη στην πόση οινοπνεύματος είναι ακόμη πιο παλιά και ανασύρεται από το διήγημα «**Ο Καλόγερος**» του 1892. Εδώ έχουμε μεταξύ άλλων μία παρέα «ευθύμων γερόντων», που πίνουν ολημερίς, ανάμεσα στους οποίους δεσπόζει ο γερο-Παντελάκης. Σκληρός πότης, τα πίνει όλα ανέρωτα. Έτσι θυμόμαστε ότι οι παλαιότεροι έβαζαν κάπου-κάπου νερό όχι μόνο στο ούζο, γεγονός δεκτό και από μας σήμερα, αλλά και στο κρασί, πράγμα που σήμερα δεν ακολουθούμε, ακόμη και όταν έχει πολλή ζέση.

Όλας τας παροιμίας τας παρεδέχετο ως αληθείς ο γερο-Παντελάκης, μόνον το ιαμβοτροχαϊκόν δίστιχον «Το μήνα που δεν έχει ρο, βάζει ο μπεκρής νερό», αυτό δεν ήθελε να το ακούση, εβεβαίου μάλιστα ότι είχε γνωρίσει το πάλοι ποτέ ένα δάσκαλον [...], όστις, δια να ψεύση και αποδείξη παράλογον το δίστιχον τούτο, εσοφίσθη και ανέλαβεν ως σπουδαίον έργον να προσθέση εις όλους τους μήνας το ρο. Και τον μεν Μάιον τον έκαμε Μάριον, τον δε Ιούλιον, μη έχων πώς να τον προικίση με ρο, τον μετεμόρφωσεν εις Ιρούλιον. Έως εκεί έφθασαν αι επί των ονομάτων των μηνών εγχειρήσεις του τολμηρού διδασκάλου.

“Τα Πλαγιώτικα”

της Χριστίνας Ι. Σπήλιου

Από 25-7 έως 1-8-2010 η ενορία της Αγ. Τριάδας Πλαγιάς σε συνεργασία με τον Δήμο Πλωμαρίου και το Δ.Σ. Πλαγιάς, διοργάνωσε, με μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή, όχι μόνο των συγχωριανών, αλλά και

Πλάτανος, έγινε προβολή του θρησκευτικού έργου της ενορίας και ακολούθησε έντεχνη μουσική με παραδοσιακούς χορούς από τα μικρά παιδιά του χορευτικού της Πλαγιάς. Οι εγκαταστάσεις ηχείων - μεγαφώνων δωρεά από κ. Τσαμούρα Δ.

Πέμπτη 29-7-2010: Πανηγυρικός Εσπερινός της Α' επετείου των εγκαίνιων της Αγ. Βαρβάρας χοροστατούντων των σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Ικονίου κ. Θεολήπτου και Μυτιλήνης κ. Ιακώβου, και πλήθος ιερέων και ιερομονάχων.

Εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε καλλιτεχνική εκδήλωση θαλασσινής μουσικής με δύο παραδοσιακά χορευτικά συγκροτήματα με τοπικές εν-

δυμασίες. Οι “Πλαγιωτούδες” όπου κι αν εμφανίστηκαν ξεχώρισαν, σωστές ιέρειες, στήσιμο, έκφραση, κίνηση με μεράκι άριστα με την άοκνη και αφιλοκερδή προσπάθεια της κ. **Χαρούλας Σπανιά.**

Την Παρασκευή 30-7-2010 έγινε πανηγυρική θ. λειτουργία στο εξωκλήσι Αγ. Βαρβάρας για την επέτειο των εγκαίνιων.

Το βράδυ στην Πλαγιά έγινε πανηγυρικός Εσπερινός για την επέτειο των εγκαίνιων του Ναυδρίου Αγ. Νεομάρτυρος Γεωργίου του Πασγιάνου και λιτάνευση της Αγ. Εικόνας χοροστατούντος του Σεβ. Μητρ/του Ικονίου κ. Θεολήπτου και το πρωί του Σαββάτου 31-7-2010 Πανηγυρική Θ. Λειτουργία. Στην κεντρική πλατεία Πλαγιάς, Πλαγιώτικη παραδοσιακή μουσική βραδιά με τη συμμετοχή χορευτικών συγκροτημάτων Πλαγιάς, με παραδοσιακά δρώμενα γύρω από την ελιά. Κλαδιά ελιάς στο ένα χέρι τους και στο άλλο, λάδι, ελιές, φαναράκια αναμμένα, καλάθια κ.λ.π.

Κυριακή 25-7-2010: Θεία Λειτουργία στην Αγία Τριάδα. Έναρξη εκδηλώσεων - εγκαίνια έκθεσης φωτογραφίας στο Δημ. Σχολείο.

Εκεί και οι μεγαλύτερες συγκινήσεις!!! Παραδοσιακοί χοροί και δεξίωση στην αυλή του σχολείου.

Πανηγυρικός εσπερινός στο εξωκλήσι της Αγ. Παρασκευής, Δρίτσας. Τη Δευτέρα η θ. λειτουργία. Εσπερινός στο εξωκλήσι του Αγ. Παντελεήμονα Λαγκάδας και το πρωί της Τρίτης 27-7-2010 θ. λειτουργία. Κεράσματα από την οικογένεια κ. Π. Πετρέλλη.

Το βράδυ στη Β' πλατεία της Πλαγιάς -

Κυριακή 1-8-2010. Λειτουργία - τελετή προόδου του Τιμίου Σταυρού στην Υπαπαντή. Το βράδυ ο Μέγας Παρακλητικός Κανόνας της Παναγίας μας. Ντόπιοι και ξενιτεμένοι επισκέπτες με συγκίνηση παρακολούθησαν και φέτος όλες τις εκδηλώσεις.

Όλοι, με ιδιαίτερη συγκίνηση αντάλλαξαν ευχές μεταξύ τους, ευχόμενοι και του χρόνου. Ας μην ξεχνάμε ότι στην Υπαπαντή βρίσκεται και το νεκροταφείο του χωρι-

ού και όλοι μας έχουμε αγαπημένα πρόσωπα στον ιερό αυτό χώρο, που μας κάνει πιο ευαίσθητους τέτοιες ημέρες.

Τέλος έγινε η διανομή παραδοσιακού φαγητού κριθαράκι με μοσχάρι.

Συγχαρητήρια στις πρόθυμες νεωκόρισσες και του χρόνου τέτοια μέρα νά 'μαστε ανταμωμένοι.

Και του χρόνου Παναγιά μου νά 'μαι με τη συντροφιά μου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρω τον εγγονό μου **Στέφανο Μπαγάνη** για τη διπλή επιτυχία του στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου και στο Τμήμα Κλασικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου και του εύχομαι ολόψυχα καλή πρόοδο στην φοιτητική του ζωή, υγεία και επιτυχία στους στόχους του.

Με αγάπη

Η γιαγιά

Βικτωρία Τζαννετή

Το αυτό εύχεται και η θεία του - γιαγιά - **Μαρία Κανελλοπούλου**

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στους φίλους του Συνδέσμου **Μαρία και Γιάννη Παπαθωμά** ευχόμαστε να τους ζήσουν και να είναι καλότυχα τα δίδυμα τέκνα του γιού τους Χαράλαμπου και το κοριτσάκι της κόρης τους Έφης.

Το Δ.Σ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Και το όνομα αυτής... Ειρήνη - Μαρία Γιάνναρου

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου στον Τρίγωνα, το πρωί της Κυριακής στις 22 Αυγούστου 2010 παρουσία φίλων και συγγενών ο **Στέφανος Μπαγάνης** γιος της Αικατερίνης Τζαννετή μέλους του συλλόγου μας - βάπτισε το τρίτο παιδί του ζεύγους Μαριάνθης και Νικολάου Γιάνναρου και του έδωσε το όνομα "Ειρήνη-Μα-

ρία".

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχεται στους ευτυχείς γονείς να χαίρονται το νεοφώτιστο κοριτσάκι τους, και στον νεαρό ανάδοχο πάντα "άξιος" και καλή τύχη στη ζωή του.

Το Δ.Σ.

Στους καλούς μας φίλους **Νίκο και Αθηνούλα Γιαμουγιάννη**, που βάπτισαν το χαριτωμένο αγοράκι τους στις 25-8-2010 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Πλωμαρίου και του έδωσαν το όνομα Γεώργιος, τιμώντας τον παππού, παλιό δάσκαλο, Γιώργο Γιαμουγιάννη, ευχόμα-

στε ολόψυχα στο νεογέννητο να είναι γερό, καλορίζικο και δυνατό, στους δε γονείς του να το καμαρώνουν όπως επιθυμούν.

**Το Δ.Σ.
του Συνδέσμου
Πλωμαριτών Αττικής**

Στα εκλεκτά μέλη του Συνδέσμου μας **Χριστίνα και Γιάννη Μαλή** που απέκτησαν το δεύτερο γιό τους ευχόμαστε να τους ζήσει και να είναι καλότυχος.

Το Δ.Σ.

Αυτοί που έφυγαν από κοντά μας

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΕΛΛΗ

Έχασα την παιδική μου φίλη **Κική Βασιλική Δημ. Γεωργαντέλλη** στα 70 της χρόνια, ύστερα από μεγάλη ταιπωρία με την υγεία της.

Γεννήθηκε στην Πλαγιά στις 26-9-1939 και κοιμήθηκε στις 13 Ιουλίου 2010.

Ευαίσθητη, τρυφερή, καλοσυνάτη, χαμηλών τόνων, χρυσοχέρα, νοικοκυρά, πιστή και καλή φίλη, μέχρι την τελευταία της πνοή.

Όμως ατύχησε στη ζωή της και της κότισε πάρα πολύ στην υγεία της. Όσοι την πίκραναν τους συγχώρησε κρατώντας ένα παράπονο μόνο.

Μαζί διαβάσαμε στο Δημοτικό σχολείο, με τη βοήθεια της αείμνηστης μητέρας της Παρασκευούλας, κάνοντας το μάθημα παιχνίδι.

Στο δρόμο παίζαμε όλα τα παραδοσιακά παιχνίδια μαζί με τα κορίτσια της γειτονιάς.

Παρακαλώ και εύχομαι να είσαι καλά, χωρίς πόνο, θλίψη ή στεναγμό, εκεί όπου κι αν βρίσκεσαι. Το άψυχό σου σώμα κείται δίπλα στον τάφο της αγαπημένης σου μανούλας το γένος Ι. Στεφάνου (Γαννούλου) που έφυγε σε ηλικία 91 ετών. Η δε γιαγιά

Ειρήνη Ι. Στεφάνου, είχαμε αναφερθεί πολύ παλαιότερα, αξιώθηκε να καμαρώσει εν ζωή πέντε γενιές σπάνιο πράγμα για την εποχή μας στην Πλαγιά.

Πιο πέρα βρίσκεται η θεία σου Βενετία Σαρ. Τυροπώλη που έφυγε σε ηλικία 84 ετών, στις 29-1-2010, τον Ηλία Αρ. Τυροπώλη, σύζυγο της αδερφής σου Ρηνούλας, σε ηλικία 84 ετών στις 16-10-2009, τον Αντώνη Αρ. Τυροπώλη, ετών 85 στις 27-11-2009, τη Μεταξία χήρα Παν. Γεωργαντέλλη, το γένος Παν. Βούρου, 77 ετών, στις 26-11-2009.

Είθε οι ψυχές σας να είναι όλες μαζί και με τον πατέρα σου που υπεραγαπούσες.

Σταματά ο νους μου αντικρύζοντας τόσους τάφους συγγενών, από μια οικογένεια, θείες, ξαδέρφια, συμπεθέροι, κάτι πολύ σκληρό και πρωτοφανή.

Πως να αντέξει τόσο πόνο η αγαπημένη σου αδερφή Ρηνούλα χήρα Ηλία Τυροπώλη, που σου συμπαραστάθηκε με στοργή και αγάπη, παίρνοντάς σε κοντά της στο Πλωμάρι, τους τελευταίους μήνες της ζωής σου, για καλύτερη περιποίηση και φροντίδα;

Όμως ξέρουμε πως «όπως η φωτιά ατσαλώνει το σίδερο, έτσι και τα βάσανα και οι δοκιμασίες τις ψυχές των ανθρώπων.

Σε ένα χρόνο η ζωή έπαιξε παράξενα παιχνίδια σε άλλες οικογένειες της Πλαγιάς.

Με διαφορά μηνών ή και ημερών έφυγαν αδέρφια, προκαλώντας μεγάλο πόνο.

Αλληγιάννης Ι. Δούκας, στις 28-3-2010, ετών 93.

Αλληγιάννης Ι. Αντώνιος, στις 7-5-2010, ετών 87.

Αλληγιάννη χ. Ακίνδунου Πέρσα το γένος Γεωργ. Κοντούλη στις 7-5-2010, ετών 64.

Κοντούλης Γεωργ. Εμμανουήλ ετών 56,

Τσαμουργκέλης Ελευθέριος ετών 85, Τσαμουργκέλης Δημήτριος 6-5-2010 ετών 97, Λούπου Πελαγία (Βούρου Σάββα) ετών 49, Φωτέλλη Ν. Ευαγγελία ετών 88, Χρήστος Ι. Γεώργιος ετών 80, Σπύρογλου Νικ. ετών 77, Ταταλιάς Γαληνός ετών 82. Λυγερός Δημήτριος (Κρανίδας) ετών 81, Αντωνάκας Χρ. Γεώργιος ετών 81, Καβαρνός Παναγιώτης (Λαγός) ετών 94, Αθηναίου Π. Μυρσίνη ετών 95, Βερβέρης Αντώνης ετών 81, Γιουντέρης Ευστ. Κώστας ετών 64, Πρωτούλη Αρχοντούλα (Λυμπό) ετών 90. Τα θερμά μου συλλυπητήρια σε όλες τις οικογένειες που έχασαν τα προσφιλή τους πρόσωπα.

Χριστίνα Ι. Σπήλιου

ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΣ. ΛΟΥΠΟΣ

Ο Θεός μου Μάριος, έκανε τα πρώτα του σκιρτήματα στη Γαλλία και έπλασε τις πρώτες λέξεις του σε αυτή τη χώρα. Την παιδική ηλικία την πέρασε στο σπίτι μας στου Παπάγου και μέσα από εκείνες τις μαγικές δεκαετίες του 60 και του 70 που εμείς οι νεότεροι μόνο να φανταζόμαστε μπορούμε, ενηλικιώθηκε, έγινε ένας άριστος γιατρός ακολουθώντας παράλληλα τα βήματα του πατέρα του στις στρατιωτικές σχολές. Αποφάσισε λοιπόν να ασχοληθεί με την επιστήμη της ανθρώπινης υγείας και δεν είναι λίγες οι φορές που αφαίρεσε όγκους και πολύποδες σώζοντας ζωές των άλλων. Ταυτόχρονα ασχολήθηκε με τη μουσική, παίζοντας κιθάρα με τεχνοτροπία που πάντα θαύμαζα ενώ τραγουδούσε τα αγαπημένα του τραγούδια με γνωστούς και φίλους. Ασχολήθηκε σε βάθος με την τεχνολογία των υπολογιστών σε επίπεδο υλικού και λογισμικού δίνοντας μάλιστα πολλές φορές τις πολύτιμες συμβουλές του ακόμη και σε πολυεθνικές εταιρίες. Άφησε πίσω του ένα ιατρικό βιβλίο και πολλές χιλιάδες σημειώσεων σε ηλεκτρονική φόρμα. Δεν είναι περίεργο νο-

μίζω που ένας τέτοιος άνθρωπος αποφάσισε να γίνει μέλος στο γκρουπ με τους πιο έξυπνους ανθρώπους του πλανήτη, τη γνωστή **Mensa**. Παρέμεινε βέβαια ένας άνθρωπος με λάθη και πάθη - όπως το τσιγάρο του οποίου υπήρξε παντοτινός εραστής - αλλά όμως πάνω απ' όλα παρέμεινε προσηνής, φιλότιμος και ανθρώπινος - μια έννοια που πάει να εκλείψει από το λεξιλόγιό μας.

Υπήρξε πρώτο παιδί, και μοναχογιός, του Βασίλη και της Αλίκης. Ο πατέρας του δυστυχώς - ή μήπως θα έπρεπε να πω ευτυχώς; - δεν είναι αναμεσά μας σήμερα. Πριν από μερικά χρόνια ήταν ο Μάριος αυτός που στεκόταν στη θέση μου για να τιμήσει τον πατέρα του. Το σημερινό βαρύ φορτίο όμως το επωμίζεται η μάνα του. Τα αναπάντητα ερωτήματα που αναπόφευκτα έρχονται και επανέρχονται οξύνουν τον μητρικό πόνο καθώς ξύνουν ανοιχτές πληγές. Γιατί αυτός κι όχι εμένα; Γιατί τώρα; Κι ήταν μόλις 52 χρόνων...

Ο Μάριος δεν ήταν μοναχοπαιδί. Είχε μια αδερφή, λίγο μικρότερη, τη μητέρα μου, της οποίας ο θεός μου υπήρξε πάντα προστάτης και συμπαραστάτης. Δεν

Ξέρω πόσα αδέρφια έχουν καταφέρει να διατηρήσουν μια σχέση πραγματικής αγάπης και αλληλεγγύης με εγγύηση εφ' όρου ζωής -και θα τολμούσα να πω και μετά θάνατον- αλλά αυτή είναι η περίπτωση σίγουρα εδώ. Τούτα τα συναισθήματα φυσικά δεν θα μπορούσαν να μην μεταγγιστούν και σε εμάς τα ανίψια, το Βασίλη κι εμένα, που το λιγότερο που μπορούμε να απευθύνουμε στο θείο μας ένα μεγάλο «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ». Ευχαριστώ για όλα όσα μας προσέφερε, για το ότι νοιαζόταν ακατάπαυστα και πραγματικά για μας.

Βέβαια ο θείος δεν ήταν μόνος του σε αυτό το μάλλον σύντομο ταξίδι στην αυτοσυνείδηση. Σε νεαρή ακόμη ηλικία δέθηκε με τα δεσμά του γάμου, με τη Βίκυ, τη γυναίκα με την οποία έμελε να περάσει το υπόλοιπο της ζωής του, και την οποία είμαι σίγουρος πάντα ήθελε να βλέπει χαρούμενη και ικανοποιημένη. Στην πορεία οι γυναίκες της ζωής του έγιναν μάλιστα δύο, καθώς πριν από μόλις 18 χρόνια είδε το φως του κόσμου τούτου η Αλίκη, η κόρη του.

Αν θα επιχειρούσαμε ποτέ μια μονολεκτική περιγραφή για μια πορεία ζωής τόσο πλούσια και πολυσχιδή όπως αυτή του θείου τότε αυτή η λέξη θα ήταν σίγουρα η «Αλίκη». Στις δύσκολες τελευταίες του στιγμές στο νοσοκομείο και κάποιες φορές ακόμη και μέσα από τα όνειρά του αυτήν έβλεπε και για αυτήν μιλούσε.

Το δύσκολο σήμερα για εμάς που τον αγαπούσαμε είναι να αποδεχτούμε όσα η πραγματικότητα ανελέητα υπαγορεύει. Δε θα ξανακούσουμε λέει την ήρεμη και μεστή φωνή του ούτε θα ξαναδούμε εκείνη τη χαρακτηριστική φιγούρα που ήταν η αιτία πολύς κόσμος να με προβιβάζει σαν γιό του.

Για μένα όμως ο θείος είναι ακόμη εδώ. Τον βλέπω να μου ρίχνει χιονόμπαλες, να παίζει κιθάρα και να τραγουδά, να μου

κρατά το χέρι στη Ντίσνεϋλαντ, να με επισκέπτεται στην κλινική, να μου μιλά για υπολογιστές, να τρώει μπιφτέκια στη μπιφτεκούπολη, να με συμβουλεύει για το μέλλον μου, να με βοηθά στο στρατό, να με πειράζει και να μου χαμογελά, να μου μιλά για την ασθένειά του. Το κενό που έχει αφήσει -όπως συνηθίζουν να λένε σε τέτοιες περιπτώσεις- είναι δυσαναπλήρωτο και τώρα αναλογίζομαι πόσο τετριμμένες μοιάζουν οι λέξεις. Υπάρχει όμως κάτι εδώ που δεν είναι άλλη μια επανάληψη, δεν είναι μια ακόμη ανακύκλωση λέξεων. Είναι, όπως λέει και το τραγούδι, οι θύμησης που πληγώνουν και αυτές δεν περιστέλλονται και δεν υποτάσσονται στην κοινή λογική. Ο θείος μου για μένα θα συνεχίσει να ζει στις σκέψεις, στα όνειρα και στις συζητήσεις, σαν γιατρός. σαν φίλος και -γιατί όχι- σαν πατέρας.

Ο θείος δεν έφυγε πλήρης ημερών. Είχε ακόμη πολλά να κάνει. Η αρρώστια του τον πρόλαβε. Εμείς οι συγγενείς, οι φίλοι, οι συνάδελφοι, οι ασθενείς του έχουμε χρέος να μιλήσουμε για τον άνθρωπο που κρύβεται πίσω από τις ταμπέλες. Για αυτό που αγαπήσαμε, θαυμάσαμε, δυσανασχετήσαμε ή μισήσαμε για τις στιγμές χαράς και πόνου για όλα εκείνα που έχουμε στο μυαλό μας όταν ανακαλούμε το όνομά του, γιατί τα σώματα μπορεί να σιωπούν οι «ψυχές» τους όμως φωνασκούν μέσα από τις αναμνήσεις που στοιχειώνουν τις σκέψεις μας και τις πράξεις που κάνουμε στη μνήμη τους. Ή όπως τα λένε καμιά φορά καλύτερα οι ποιητές:

Μόνο η επιστροφή της σκέψης

Στην αρχή της θα ολοκληρώσει την σκέψη

Μόνο η επιστροφή της δράσης

Στην πηγή της θα ολοκληρώσει τη δράση

Πρόσεξε τι λέω.

Άλεν Γκίνσμπουργκ

ΓΙΑΤΡΟΥΣΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Στις 13 του Αυγούστου 2010 άφησε την τελευταία του πνοή στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιώς ο **ΓΙΑΤΡΟΥΣΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ** του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ και της ΜΑΡΙΑΣ σε ηλικία 69 ετών. Η ταφή του έγινε με λιτότητα στο Κοιμητήριο της Πετρούπολης. Ο Μανώλης τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στο Γαλλικό Μαρόκο με την οικογένεια του. Μετά την ανεξάρτησή του Μαρόκου επανήλθαν οικογε-

νιακώς στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα.

Τα θερμά μου συλλυπητήρια στη σύζυγό του Ειρήνη και στα παιδιά του Δημήτρη και Παναγιώτη.

Εύχομαι να είναι ελαφρό το χώμα της Αττικής γης που σε σκέπασε ΜΑΝΩΛΗ.

Αιωνία σου η μνήμη ΜΑΝΩΛΗ.

Π. Σαμαράς

Μαλλιαρός Γεώργιος Αύγουστος 1913 - Ιούλιος 2010

Από το Πλωμάρι της Λέσβου, Υποδιευθυντής Τράπεζας Ελλάδος. Δραστήριος και δυναμικός. Από μικρός, 17 ετών, ήρθε στην Αθήνα και ασχολήθηκε με πολλά ενδιαφέροντα, τον αθλητισμό, τον προσκοπισμό, ίδρυσε την Λέσχη Τράπεζας Ελλάδος, τις παιδικές κατασκηνώσεις, τον συνεταιρισμό στο Σοφικό Κορινθίας.

Πολέμησε σε τρεις πολέμους στην πρώτη γραμμή και έλαβε μέρος στην Αντίσταση. Παντρεύτηκε την Ντίνα Σταματοπούλου και απέκτησαν δύο παιδιά, τον Δημήτρη και την Αντιγόνη.

Επί 25 χρόνια Επίτροπος στον Άγιο Δημήτριο Αμπελοκήπων, Πανόρμου και επί σειρά ετών στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο Αθηνών ως Γραμματέας.

Λάτρευε τον Παναθηναϊκό και ίδρυσε τον Γυναικείο Σύλλογο Μπάσκετ της ομάδας.

Αγαπητός απ' όλους, πράος και ταπεινός του άρεσε να διηγείται τις ιστορίες του από τον πόλεμο του '40, από τον Εμφύλιο και επίσης για τον Παναθηναϊκό. Διετέλε-

σε Ταμίας, Γραμματέας και σε πολλά άλλα πόστα απ' όπου βοήθησε την ομάδα του.

Από τις τελευταίες του ενασχολήσεις ήταν η συγγραφή ποιημάτων, συχνά με θέμα την πατρίδα, όπου και έλαβε 1ο βραβείο ποίησης στον πανελλήνιο διαγωνισμό για τις "Χαμένες πατρίδες"

του Δήμου Ν. Φιλαδέλφειας το 1992 με το ποίημά του "Το προσφυγόπουλο από το Τσανταρλί".

Αγαπούσε πολύ την οικογένειά του και τα παιδιά, τους νέους ανθρώπους και πίστευε πολύ στο τρίπτυχο πατρίδα, θρησκεία, οικογένεια. Λάτρευε το νησί του την Μυτιλήνη και την ιδιαίτερη πατρίδα του, το Πλωμάρι.

Ο αδελφός του Κύρος Ιάκωβος, διετέλεσε Μητροπολίτης Μηθύμνης επί πολλά έτη. Πίστευε βαθιά στον Θεό και στην θεία πρόνοια. Έζησε μέχρι τα βαθιά του γεράματα, σε ηλικία 98 χρονών και έφυγε ήρεμος και πλήρης ημερών.

Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχούλα του.

**Η οικογένειά του
Σεπτέμβριος 2010**

Το προσφυγόπουλο από το Τσανταρλί!

Του Μαλλιάρου Γεωργίου

Μικρούλι προσφυγόπουλο από την Ιωνία
το 22 έφυγεν από το Τσανταρλί.
Σκλαβιά και Τσέτες γλίτωσε τότε, τι αγωνία!
Στη Λέσβο μας κατέφυγε,
που μοιάζουμε πολύ.

Στ' όμορφο της Σαπφώς νησί
περνά όλα τα χρόνια
όλες τις ώρες που μπορεί
τρέχει στην ακροθαλασσιά.
Την Ιωνία να θωρεί με μια ματιά εναγώνια...
τότε μόνο ο πρόσφυγας βρίσκει τη ξεχασιά!

Σαν ο καιρός είναι καλός, τη βλέπει καθαρά,
το σπίτι που γεννήθηκε
θαρρεί πως ξεχωρίζει...
Με νοσταλγία τις χρονιές
της προσφυγιάς μετρά
και σκέπτεται την εποχή που πίσω θα γυρίζει.

Όταν φυσάει όστρια τη θέα του χαλά
κι' η τραμουντάνα με αφρούς
την αμμουδιά σκεπάζει
σ' ένα βραχάκι κάθεται, εκεί στα χαμηλά
γιατί μ' άλλο βραχάκι αγαπητό
τόσο πολύ του μοιάζει.

Του αρέσει μέσ' τα κύματα
τα χέρια του να σέρνει
και να τα σπρώχνει προς τα εκεί
με κίνηση απαλή,
τη τόση νοσταλγία του
και τον καημό του στέρνει
στο αδέχαστό του το χωριό,
που ονειροπολεί!

Ωσάν το δειλί προχωρεί κι ο ήλιος βασιλεύει
και πορφυρένια χρώματα
βάφεται η Ανατολή,
τον συνεπαίρνει η ομορφιά,
το θέαμα τον μαγεύει
και λέει "τι ωραία χρώματα
έχει το... Τσανταρλί..."

Και τώρα που η ζήση του
βρίσκεται πια στο γέρμα
τον Μιχαήλ σε προσευχή θερμή παρακαλεί,
πριν να τον φέρει οριστικά
προς το αιώνιο τέρμα
να τον περάσει από ψηλά
να δει το Τσανταρλί!

Αύγουστος 91

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

• **Πιτσιλαδὴ Δάφνη**50€
στη μνήμη Γεωργίου και Ειρήνης Δεληγιάν-
νη και Νικολάου και Βενετίας Μαυραγάνη
• **Ραφτέλη Μυρσίνη**20€
στη μνήμη του πατέρα της Ηλία Ψυχογιού του
Γρηγορίου που έφυγε απ' τη ζωή πριν ένα
χρόνο περίπου
• **Πιτσιλαδὴ Δήμητρα**20€
στη μνήμη του συζύγου της Γαβριήλ, των γο-
νέων της και του αδελφού της
• **Χιωτέλης Κυριάκος**
και Παναγιώτα20\$ Αυστρ.
στη μνήμη των γονέων τους Δημητρίου και
Κεχαγιάδη Χιωτέλη και Ευστρατίου και Αμε-
ρισούδας Γιάνναρου

• **Τσαμπάνη Μαρία**30€
στη μνήμη του αδελφού της Παναγιώτη
Τσαμπάνη
• **Ευδοκία Μαυροθαλασσίτη:** Στη μνήμη του
συζύγου της Γιάννη, 50.00 ευρώ.
• **Παναγιώτης Ψαρράς:** Στη μνήμη των γονιών
του Κώστα και Σοφίας, 140 δολάρια Καναδά.
• **Σαμαράς Παρασκευάς**50€
στη μνήμη του Εμμ. Γιατρούση και των γο-
νέων του Βενετίας και Ιωάννη Σαμαρά και των
αδελφών του Βατούλας Αποστόλου, Σω-
κράτη, Βασιλείου και Αγγελικής.
• **Λούπου Αλίκη**200€
στη μνήμη του γιού της Μάριου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Καίτη Ζαλούμη	20,00€
Μάιστρος Τσαραμύρης	50,00€
Αθηνά Παπαγεωργίου	30,00€
Γιώργος Ευαγγελινέλλης	20,00€
Γιάννης Σπανέλλης	50,00€
Νίκος Βαφειάδης	30,00€
Τραντάλης Δούκας	
του Παναγ.	50\$ Αυστρ.
Τραντάλης Δούκας	50\$ Αυστρ.
Σίμου Κική του Θεολόγου	50\$ Αυστρ.
Αντωνάκος Γρηγόρης	25€
Βάμβουρας Γιώργος	20€
Σοφianού Μαρίκα	100€
Ευαγγελινέλης Γρηγόρης	20€
Παπάζογλου Βενετία	20€
Μαμάκος Γιώργος	20€
Καμπάνη Μυρσίνη	20€
Κριτζάς Γιώργος	20€
Αράμβογλου Παντελής	20€
Χρυσάφης Παντελής	20€
Αγιάσογλου Μαριάνθη	20€
Ζαλούμη Δήμητρα	20€
Κυριαζή Παρασκευή (Βούλα)	20€
Καμπάνης Ιωάννης	100€

Χαριλάου Γρηγόριος	20€
Σίμος Μιχάλης	50€
Αργιαλά Σουλτάνα	20€
Παπαντωνίου Νικήτας	20€
Χιωτέλης Εμμανουήλ	20€
Καρατζά Κλεάνθη	50€
Σίμος Νικόλαος	50\$ Αυστρ.
Κουτσοραδής Γιώργος	20€
Ιερομνήμων Στέλλα	20€
Λαγουτάρης Παναγιώτης	15€
Καλουμέρης Γρηγόρης	40€
Σανιδά Πέρσα του Κων/νου	20€
Φουντούλης Χρήστος	20€
Ψώμος Γεώργιος	20€
Τσαμπάνη Μαρία	20€
Μωραΐτης Κων/νος	40€
Θεοδωρίδης Αριστομένης	20€
Λαγουμίδου Μαίρη του Αλεξ.	20€
Μούκας Κώστας	30€
Βούρος Εμμανουήλ	30€
Τυρανής Νίκος	20€
Δεμνργκέλη Ειρήνη	50€
Δασκάλη Σουλτάνα	50€

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ

ΤΑ ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ

22520 32804 Πλωμάρι - Λέσβος

ΙΔΕΑ ΤΕΧΝΗ

τόσο φυσικό... σαν το αληθινό!!!

ΧΩΡΙΤΕΛΛΗ ΕΛΕΝΑ

διακοσμητικές & μονωτικές κατασκευές

ΚΟΡΥΜΝΙΑΚΗ 19 - 81100 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ: 22510 48.212 - ΚΙΝ: 6936 661668 - email: idea_kai_texni@ yahoo.gr

ΜΗΝΑΣ Ν. ΑΡΤΟΠΟΥΛΟΣ
 Ορθοπεδικός
 Χειρουργός Κεφαλής & Τραχήλου

Επιστημονικός Συνεργάτης Γενικής Κλινικής & «Παιδών» ΜΗΤΕΡΑ

Νοσοκομείο: «ΜΗΤΕΡΑ»
 Τ: 210 6869403
 Κ: 6977 123446
 E: artminas@yahoo.gr

Ιατρείο : «ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΙΣΤΗ»
 Κρήτης 72, Νέα Ιωνία
 Τ: 210 2717066
 F: 210 2717924

Νίκος Βουλαλάς
 Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτής

Γ. Σισίνη 5, 115 28 Αθήνα
 (Σταθμός Μετρό: Μέγαρο Μουσικής)
 Τηλ.: 210 72 29 281
 Κιν.: 6976 111 450
 e-mail: nikolaosv@gmail.com

MARIA ΜΟΥΤΖΟΥΡΗ MSc
 ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

MSc in Manipulative Therapy
 in Coventry Uni., UK
 Πτυχιούχος ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ

Θεραπείες και κατ' οίκον Τηλ.: 6977 073125

Άννα Π. Νάνου
ΑΛΛΕΡΓΙΟΛΟΓΟΣ

Μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας
 Αλλεργιολογίας και Κλινικής Ανοσολογίας

ΙΑΤΡΕΙΟ: Λεωφ. Δημοκρατίας 39
 151 27, Μετρίσσα, Αθήνα

τηλ./fax: 210 80 30 554
 κιν.: 694 66 88 046
 e-mail: nanouanna@yahoo.gr

ΚΑΦΕ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
 "Η Γωνιά του Πλάτανου"

Ζ. Γ. Σκορδά
 Τηλ. 693 27 38 076

Στον Πλάτανο
 ΠΛΩΜΑΡΙ - ΛΕΣΒΟΥ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Χ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 43
 Κ. ΧΑΛΑΝΔΡΙ 152 31
 (1ος ΟΡΟΦΟΣ)

ΤΗΛ.: 210 67 49 912
 ΚΙΝ.: 6974 987 842
 kouloubi.aik@dsa.gr

www.lawoffice-ka.gr

www.plomari.eu

Εσύ ενημερώθηκες σήμερα;

Τα ΝΕΑ άπ' το Πλωμάρι στο ίντερνετ
News.Plomari.EU

Μεσιτικό Γραφείο

Σκάλα Ερεσού
Τ.Κ. 81105

Ερεσός

22 530 52 170

22 530 52 171

6947021559

Ελευθ. Βενιζέλου 21
Agora Center, 1ος όροφος

Μυτιλήνη

22 510 41 770

22 510 42 137

Αγορές - Πωλήσεις - Ενοικιάσεις - Αντιπαροχές
Ανακαινήσεις - Επισκευές - Κατασκευές
Νομική & Οικονομική Υποστήριξη

www.lesvosestate.gr • contact@lesvosestate.gr

ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ

ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ

**ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ**

ΣΕ ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ, ΠΛΑΚΑΚΙΑ
ΑΞΕΣΟΥΡ & ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ W.C.
ΑΠΟ ΤΟ 1959 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2105240474

www.psaradellis.gr
e-mail: info@psaradellis.gr

ΑΘΗΝΑ • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΑΧΑΡΝΑΙ • ΚΡΗΤΗ • ΠΑΤΡΑ

Για να μαθαίνετε τα νέα μας από το
internet επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας:

www.plomarion.com

ΜΕΣΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ REAL ESTATE AGENCY

Αγάθας Ευάγγελος
Αγάθας Ερμανουήλ

Πλωμάρι Λέσβου
Τ.Κ. 81 200
www.realestate-plomari.com
Mail: admin@realestate-plomari.com

Τηλ. Γραφείου: 22520 32474
Fax Γραφείου: 22520 33054
Τηλ. Οικίας: 22520 32354
Κινητό: 6944 851862

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ - ΘΕΡΜΑΝΣΗ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΚΑΥΣΤΗΡΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΙΔΗΣ

ΠΛΩΜΑΡΙ ΛΕΣΒΟΥ - ΚΙΝ.: 6946408202

Ladies Club

Ελίνα & Ζωή Σφορδαί

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

Γυναίκεία Αποτρίχωση Μανικιούρ
Ανδρικό Τεχνητά νύχια
Παιδικό Πεντικιούρ Τατουάζ
Extensions Τεχνητό Μαύρισμα

Πλωμάρι Τηλ.: 22520 33667

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "ΜΥΡΣΙΝΗ"

Τηλ. Καλοκαίρι: 2252033730 - 2252032498
Χειμώνα: 2252032526 • Κιν.: 6942442823
e-mail: mirsiniappartments@yahoo.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Καρπούζη
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

εφημερίδες βιβλία περιοδικά ημερολόγια

Θεοδοσίου 23 & Πετρουπόλεως (Στάση Σιδηρ.) Ίλιον
Τηλ. Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karrouzi@otenet.gr

Ετοιμάζουμε για έκδοση τον ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ
- ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΟΔΗΓΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
με συμμετοχή Συλλόγων κ.λ.π.
με δικό τους εξώφυλλο και ένθετο.

Αγ. Παρασκευή

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΨΩΜΑΔΕΛΛΗΣ Ο.Ε.

Παράδοση κατ' οίκον

Λ. Δημοκρατίας 59 (έναντι εκκλησίας Ζωοδ. Πηγής), Μελίσσια
Τηλ.: 210-61.36.499, 210-80.47.010

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

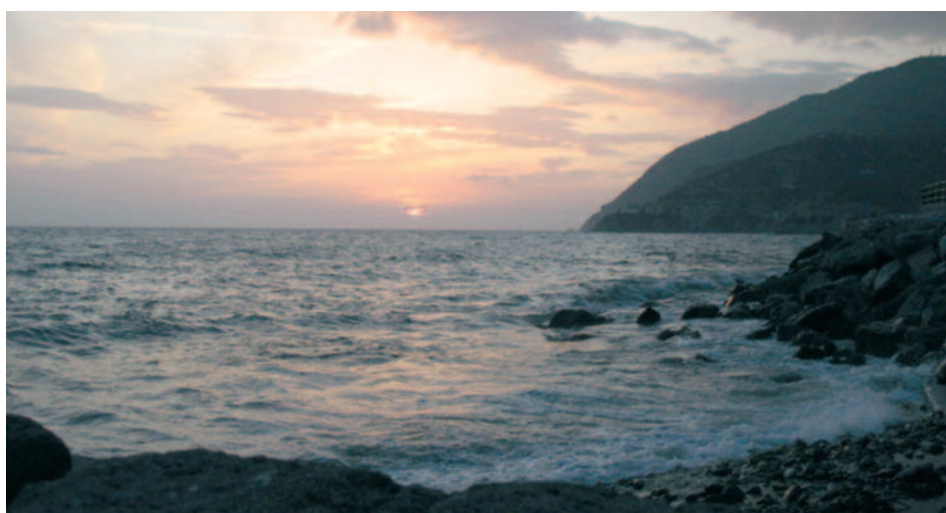
ΤΥΡΑΝΗΣ
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙ

<<Άγιος Ιωάννης>>

6974658754

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

ΚΡΕΑΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΜΑΣ

Το ΟΥΖΟ ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ από το 1860 έχει θέση στην παρέα! Γιατί είναι 100% απόσταγμα, που σημαίνει "καθαρό κεφάλι"! Γιατί κρύβει μέσα του το μυστικό του Ευστάθιου Βαρβαγιάννη, που εδώ και πέντε γενιές μας κερνάει το καλύτερο ούζο!
Το ΟΥΖΟ ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ έχει θέση παντού. Στην παρέα, στις καρδιές μας και... την πρώτη θέση στις προτιμήσεις μας!

ΑΠΟ ΤΟ 1860

ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ ΟΥΖΟ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΞΕΩΣ 100% Προστατευόμενη Γεωγραφική Ένδειξη

Πλωμάρι: 2252032741

Αθήνα: 2109401092

Θεσσαλονίκη: 2310753527

www.barbayanni-ouzo.com, e-mail: info@barbayanni-ouzo.com

ME-STYL

ατελιέ
γραφικών τεχνών

Ι. ΜΕΤΑΞΑ 9, ΠΑΙΑΝΙΑ - ΤΗΛ.: 210 6641011
www.me-styl.gr

Υπεύθυνος, Σχεδιαστής: Γ. Μουτζούρης